

ANDRÉ DE BOER
TANJA ROZEMA

HENKINEN PÄÄSIÄINEN

Rozenkruis Pers

HENKINEN PÄÄSIÄINEN

Rozenkruis Pers, Haarlem, Alankomaat
www.rozenkruispers.com

HENKINEN PÄÄSIÄINEN

Sisäisen Ihmisen ylösnousemusta käsittelevä opas
pohdiskeluun ja inspiroitumiseen

ANDRÉ DE BOER
TANJA ROZEMA

Suomennettu englannista, alkuperäinen otsikko
Spiritual Easter and Pentecost,
2018

Viivakoodi 1111111932803

Rozenkruis Pers, Haarlem, Alankomaat
www.rozenkruispers.com

SISÄLLYS

Esipuhe	5
Johdanto	7
Palmusunnuntai KYNNYKSEN YLITYS	13
Pääsiäistä edeltävä maanantai KULKU PORTISTA	21
Pääsiäistä edeltävä tiistai ELÄMÄN JA KUOLEMAN MYSTEERI	29
Pääsiäistä edeltävä keskiviikko SISÄISEN TEMPPELIN PUHDISTAMIENEN	38
Kiirastorstai ANTAUDU SISÄISELLE MESTARILLES!	50
Pitkäperjantai TODISTE UUDENLAISESTA SISÄISESTÄ LUJUUDESTA	60
Pääsiäistä edeltävä lauantai RISTINVOITTO ITSESTÄ	73
Pääsiäissunnuntai SISÄISEN OLENNON VAPAUTUMINEN	83

Kultaisen Ruusuristin kirjallisuutta suomeksi

Esipuhe

Tässä kirjassa käsitellään pääsiäisen sisäistä merkitystä. Kirja on osa henkisiä juhlia käsittelevää sarjaa. Yleisön toiveesta henkistä joulua, pääsiäistä ja helluntaita koskevista esitelmäsarjoista on muokattu kirjasarja, jossa esitetään selkeä gnostinen näkemys siitä, kuinka voimme entisöidä itsemme todellisiksi Ihmisiksi. Teemaa lähestytään elävän henkisen tradition ja Jeesuksen elämästä kertovien tarinoiden pohjalta.

Joulu, pääsiäinen ja helluntai eivät ole pelkästään juhlia, joita vietetään runsaat 2000 vuotta sitten tapahtuneiden asioiden muistoksi vaan ne edustavat henkisen tien kolmea virstanpylvästä. Tämä tie voidaan kulkea mihin vuodenaikaan hyvänsä. Tien henkiset etapit ovat valosyntymä ihmissydämessä (joulu), sisäisen ihmisen ylösnousemus (pääsiäinen) ja Henkiyhteyden palauttaminen (helluntai).

Tämä opas koostuu kertomuksista ja pohdiskeluosioista, joihin voimme palata herkistyäksemme vastaanottamaan henkistä Valoa, joka uudistaa henkemme, sielumme ja ruumiimme. Valo liittää nämä kolme toisiinsa, minkä tuloksena niin ihmisyksilöt kuin koko ihmiskuntakin voivat jälleen päästä osallisiksi autuaallisesta jumalallisesta elämästä.

Henkisen pääsiäisen kirjoittajat pohjaavat Pohdittavaksi-osiot Jasper Gideon Ouseleyn *Kahdentoista pyhän evankeliumiin*, joka julkaistiin ensimmäisen kerran englanniksi vuonna 1901. Valinta osui tähän kirjaan, koska lähes jokainen sen sivuista todistaa valtavasta sisäisestä ymmärtämyksestä ja Vuorisaarnan elämänsenteesta, jonka jokaisen sisäisen Ihmisen elämään – uuteen Sielunelämään – pyrkijän tulee omaksua.

Ouseley ei pitänyt Kahdentoista pyhän evankeliumia omana aikaansaannoksenaan vaan välitti eteenpäin sitä, mitä hän oli saanut vastaanottaa ”yöllisissä

unissa ja näyissä”. Olemassa on myös englanninkielinen painos, jossa Ouseleya ei ole mainittu evankeliumin kirjoittajaksi; hän oli pelkkä tulkki.

Eräs merkittävistä Kahdentoista pyhän evankeliumin lähtökohdista on näkemys, jonka mukaan Jumala sisältyy aivan kaikkeen, siis koko ilmennykseen, ja on niissä läsnä. Tämä sisäinen tieto käy ilmi mm. rakkaudesta luotuja kohtaan, naisen ja miehen tasa-arvoisuudesta ja jokaisen oikeudesta omaan totuuteensa.

Kahdentoista pyhän evankeliumin sitaateissa noudatetaan pääosin vuoden 1901 englanninnosta, poikkeuksena muutama nykyaikaistettu kohta, jossa vanhanai-kainen kieli voisi hankaloittaa ymmärtämistä.

Daniël van Egmond on kirjoittanut johdannon myös tähän kirjaan, mistä esitäm-me hänelle suurkiitokset.

Rozenkruis Pers

Doride Zelle

Johdanto

Valoristi

Daniël van Egmond

Pääsiäistä tulisi viettää kevätpäiväntasauksen aikaan. Maaliskuun 21. ja 23. päivän välisenä aikana päivänvalo on täydellisessä tasapainossa yön pimeyden kanssa. Juhlan päivämäärä määräytyy kuitenkin esikristillisen ajan juutalaisen perinteen mukaisen kuukalenterin pohjalta – ensimmäinen sunnuntai tasauspäivään tai sitä myöhempään päivään osuvan täyskuun jälkeen – joten pääsiäistä vietetään usein vasta monen päivän päästä kevätpäiväntasauksesta. Pääsiäisen henkinen merkitys on tästä huolimatta yhteydessä päivän ja yön keskinäiseen tasapainoon.

Yö on päivittäisen elämämme vertauskuva: niin pitkään kuin sielunvalo ei vielä ole alkanut kajastaa sisällämme, olemme ulospäin suuntautuvia ihmisiä, persoonallisuuksia, jotka elävät syvässä henkisessä pimeydessä. Valitettavasti useimmat eivät edes huomaa pimeyttä vaan kuvittelevat ihmismielen luonnollisen valon jo hajottaneen pimeyden. Aavistuksenomainen valo, joka loistaa sielujen maailmasta maailman ylle, ei sen seurauksena pääse heidän persoonallisuuteensa sisälle. Se mitä persoonallisuus pitää valona, on sielulle pimeyttä, ja se mikä on valoa sielulle, pysyy persoonallisuudelta pimennossa.

Kevätpäiväntasauksen ja syyspäiväntasauksen aikaan valo ja pimeys ovat keskenään tasapainossa, joten vertauskuvallisesti voidaan sanoa, että taivas ja maa, sielunmaailma ja persoonallisuuden maailma, koskettavat toisiaan. Tasapainotilan vallitessa maailmojen välinen portti avautuu apposelleen. Silloin on mahdollista päästä taivaan valtakuntaan, edellyttäen että mainen persoonallisuus on valmis luopumaan kaikesta maallisesta.

Maisen persoonallisuuden tulee vähä vähältä vähetä, minkä ansiosta sielu korvaa minän elämänkeskuksena. Minäihmisen tulee tehdä täyskäännös ja sallia sielun ohjata itsensä pimeydestä Valoon. Tämä on eräs pääsiäismysterin keskeisistä merkityksistä.

Juutalaisessa traditiossa pääsiäinen assosioituu lähtöön Egyptistä, missä luvattu kansa oli elänyt orjuudessa. Jokainen sielunvaloa omaava ihminen lukeutuu todellisuudessa luvattuun kansaan. Egypti edustaa pimeyden maailmaa, jossa ulkoinen ihminen on maisten huvitusten vanki ja jossa sielulla ei ole tilaisuutta kehittyä. Vain Jumalasta voi olla apua.

Enkelien ja profeettojen avulla monet heräävät syvästä unestaan ja tajuaavat, kuinka sikeää pimeys on. He haluavat viimeinkin noudattaa orjuudesta vapautteen kaipaavan sielunsa sisäistä ääntä. Ne, jotka jäävät Egyptiin ja ne, jotka ovat valmiit kulkemaan vaivalloista ja vaarallista tietä kuolemasta (erämaasta) ylösnousemukseen (luvattuun maahan), hyvästelevät todennäköisesti toisensa. Elämä, jossa persoonallisuus säilyttää keskeisen asemansa ja elämä, joka on täysin omistettu sielun syntymälle ja kehitykselle, kääntyvät vastakkaisiin suuntiin.

Pääsiäismysteereistä paljastuu toinenkin keskeinen merkitys: emme vapaudu pimeydestä omin voimin, persoonallisuutemme valmiuksilla, vaan tarvitsemme apua sielujen maailmasta. Tuo apu pelastaa meidät kuitenkin ainoastaan siinä tapauksessa, että osoitamme valmiutemme kuoleentua Egyptin maailmalle. Tämä tarkoittaa, ettemme enää anna tavallisten ajatusten, tunteiden ja halujen ohjailla itseämme vaan haluamme joka päivä kokea kuoleamisen prosessia, jonka tuloksena sielujen maailma valaisee sisintämme ja täyttää meidät valolla ja hengellä.

Meidän tulee toisin sanoen uhrata itsemme elämän ja sielun hyväksi. Se että tehtävä on lähes mahdoton, paljastuu kuolemanpelosta, jonka valtaan Jeesus joutuu Getsemanen puutarhassa. *”Isä, jos tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Mutta älköön tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun. Silloin taivaasta ilmestyi hänelle enkeli, joka vahvisti häntä. Suuressa tuskassaan Jeesus rukoili yhä kiihkeämmin, niin että hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin.”* (Luuk: 42–44)

Nämä sanat osoittavat, ettei ihminen Jeesus voi täyttää päivittäisen kuolemissen polkuaan omalla henkilökohtaisella voimallaan vaan hänen täytyy hyväksyä taivaallinen apu. Sen avulla hän antaa suurimman mahdollisen uhrin: hän uhraa itsensä.

Jakob Böhmen ja ruusuristiläisten edustaman kristillisen teosofisen tradition mukaan Pojan uhrin ansiosta pimeyden maailman ja sielujen maailman välinen ovi on avattu pysyvästi. Voimme astua ovesta, heti kun olemme valmiit

polun kulkemiseen, sillä pääsiäisen mysteeri ei ole sidottu vuodenaikaan. Rajan ylittäminen on tapahtuma, joka toteutuu ikuisessa nykyisyydessä. Ulkoista ihmistä on kuitenkin hyvä muistuttaa tästä mahdollisuudesta vuosittain toistuvalla pääsiäisenvietolla.

”Sielun pimeään yön” aikana enkeli tuli Jeesuksen luo ja antoi hänelle sisäistä voimaa, jotta hän kestäisi koettelemuksen. Enkeli on *teofania* eli jumaluuden erityinen ilmestys sydämen peilissä. Tapa ja muoto, jolla tämä jumalallinen voima avautuu meille, riippuu useammasta tekijästä. Erittäin ratkaiseva tekijä on sydämemme alttius sielunmaailman vaikutukselle. Elämän aikana sydämemme laatu kehittyy tiedostamattamme tai tietoisesti. Kun sydän saa ravintonsa siitä, mikä on hyvää, kaunista ja aitoa, jumaluus voi ilmestyä meille enkelien monissa muodoissa. Jos taas valtaosin kielteiset laatuominaisuudet luonnehtivat sydäntämme, meille näyttäytyvät rajut ja jopa demoniset hahmot.

Myös kasvuvaiheemme kulttuuri määrittää, kuinka jumaluus voi ilmetä meille. Vakaumuksellinen katolilainen näkee neitsyt Marian ja buddhalainen Kwan Yinin, vaikka kumpikin ilmentää jotakuinkin samoja laatuominaisuuksia. Naismystikot katselivat usein näyissään rakkautensa kohdetta, Jeesusta, kun taas Böhmen oppilaiden luo saapui yleensä Sofia. Itse kullakin on yksilöllinen suhde jumaluuteen, joten se ilmentyy meille ainutlaatuisella tavalla opastaakseen meitä sisäisellä polulla. Tätä korostetaan kaikissa esoteerisissa traditioissa. Varhaiskristillisyydestä löytyy monta todistetta tästä.

Ajanlaskumme alkupuolen apokryfikirjoituksesta *Pietarin teot* luemme:

Ja katso, siellä istui joitakin leskivanhuksia, joita Pietari ei tuntenut. He olivat sokeita ja epäuskoisia, ja he huusivat Pietarille: Istumme täällä yhdessä, oi Pietari, toivoen ja uskoen Kristus Jeesukseen. Sillä sinä olet saanut yhden meistä näkemään. Anomme hartaasti sinua Pietari, että suot myös meille tämän armon ja säälin.

Mutta Pietari sanoi heille: Jos teissä on se usko, joka on Kristuksessa, ja jos se on teissä luja, havaitsette mielessänne sen, mitä ette näe silmillänne. Ja vaikka korvanne ovat kiinni, antakaa niiden avautua sisäisessä mielessä. Nämä silmät suljetaan aikanaan, ne eivät näe muuta kuin ihmisiä, härkiä ja mykkiä elukoita, kiviä ja keppejä, eikä jokainen silmä ole nähnyt Jeesus Kristusta. Kuitenkin, Herra, salli nyt

pyhän ja ihanan nimesi auttaa näitä ihmisiä, kosketa heidän silmiään; sillä sinä voit auttaa heitä näkemään silmillään.

Ja kun kaikki olivat rukoilleet, sali, jossa he olivat, loisti samoin kuin salamoidessa, jopa sellaisella valolla, joka tulee pilvissä, mutta ei sellaisella valolla kuin päiväs-aikaan vaan sanoin kuvaamattomalla, näkymättömällä, sellaisella, jota yksikään ihminen ei pysty kuvailemaan, jopa sellaisella, että olimme itsemme ulkopuolella hämmennyksissämme, kääntyen Herran puoleen ja sanoen: Herra, ole armollinen meitä palvelijoitasi kohtaan, Herra, anna meille se, minkä jaksamme kantaa; sillä tätä emme näe emmekä kestä.

Ja kun lepäsimme siellä, vain ne sokeat lesket nousivat ylös; ja kirkas valo, joka ilmestyi meille, meni heidän silmiinsä ja teki heidät näkeviksi.

Pietari sanoi heille: Kertokaa, mitä näitte. Ja he sanoivat: Näimme vanhan, niin miellyttävän näköisen miehen, ettemme pysty selittämään sitä sinulle. Mutta toiset sanoivat: Me näimme nuoren miehen. Ja vielä toiset: Me näimme pojan, joka kosketti hienoisesti silmiämme, ja niin silmämme avautuivat.

(Pietarin teot 20–21)

Johanneksen teot, myös apokryfinen teksti, kertoo:

Kun hän oli valinnut Pietarin ja Andreaksen, jotka olivat veljeksiä, hän tuli minun ja veljeni Johanneksen luo ja sanoi: Tarvitsen teitä, tulkaa luokseni.

Ja veljeni sanoi tämän kuullessaan: Johannes, mitä haluaa tuo lapsi, joka on meren rannalla ja kutsuu meitä? Ja sanoin: Mikä lapsi? Ja hän sanoi minulle uudestaan: Tuo, joka viittoon meille. Ja vastasin: Johtuen pitkästä vartiosta merellä et näe oikein, veljeni Jakob. Mutta etkö sinä näe tuota miestä, joka seisoo tuolla, miellyttävänä ja kauniina ja iloisin kasvoin? Mutta hän sanoi minulle: Häntä en näe, veli, mutta jatkakaamme kulkuamme nähdäksemme, mitä hän haluaa.

(Johanneksen teot, 88)

Ja kun hänet oli ristiinnaulittu perjantaina päivän kuudennella tunnilla, maa peitettiin pimeyteen. Ja minun Herrani seisoi keskellä hautaa valaisten sen ja sanoi: Johannes, kansanjoukolle alhaalla Jerusalemissa minut on ristiinnaulittu ja lävistetty keihäällä ja ruo'olla, ja sappea ja etikkaa minulle on annettu juotavaksi. Mutta

sinulle puhun, ja kuule, mitä sanon. Muistutan sinua tulemaan ylös tälle vuorelle kuullaksesi asioita, jotka opetuslapsen kuuluu oppia opettajaltaan ja Jumalansa mieheltä.

Näin puhuttuaan hän näytti minulle pystytetyn valoristin ja sen ympärillä suuren väenpaljouden, jolla ei ollut yhtä muotoa. Ja sen sisällä oli yksi muoto ja yksi hahmo. Ja Herran itsensä näin ristin yläpuolella, vailla muotoa, oli vain ääni: eikä ääni ollut meille tuttu vaan lempeä ja hellä ja todella Jumalasta, ja se sanoi minulle: Johannes, jonkun on tärkeää kuulla nämä sanat minulta, sillä minä tarvitsen jonkun, joka kuulee. Tätä valoristiä sanotaan joskus minun sanakseni teidän vuoksenne, joskus mieleksi, joskus Jeesuskeksi, joskus Kristukseksi, joskus oveksi, joskus tieksi, joskus leiväksi, joskus siemeneksi, joskus ylösnousemukseksi, joskus Pojaksi, joskus Isäksi, joskus Hengeksi, joskus elämäksi, joskus totuudeksi, joskus uskoksi, joskus armoksi.

Ja näillä nimillä sitä kutsutaan ihmisille. Mutta se mitä se todella on kuin itsessään hedelmöityneenä ja sinulle kerrottuna, se on kaikkien asioiden erottaminen toisistaan ja pysyvien asioiden horjumaton kohottaminen epävakaita asioista, ja harmonia ja viisaus, ja tosiaankin viisaus harmoniassa.

Oikealla ja vasemmalla on sellaisia voimia, auktoriteetteja, herruuksia ja demoneja, vaikutuksia, uhkia, vihaa, paholaisia, Saatana ja alempi juuri, josta peräisin on siitä syntyvien asioiden luonto.

Tämä risti on yhdistänyt kaikki asiat itseensä sanalla, ja erottanut toisistaan syntymään liittyvät asiat ja itsensä alapuolella olevat asiat, ja sitten myös, koska se on yksi, se on jatkanut virtaamistaan kaikkiin asioihin.

Risti, jonka näet sitten kun menet alas, ei kuitenkaan ole puuristi: enkä minä ole se, joka on ristillä, hän, jota et nyt näe vaan jonka äänen ainoastaan kuulet.
(Johanneksen teot 97–99)

Tämä Valoristi on pimeyden maailman ja sielujen valonmaailman välinen portti. Heti kun katoavainen personallisuus on valmis siihen, että hänet kiinnitetään ristille, sisäinen kuolematon sielu ylösnousee taivaan valtakunnan valoon. Sydämemme tila määrää tavan, jolla portti tiedottaa itsestään meille ja millaisena enkeli, joka haluaa opastaa meitä päivittäisen kuolemisen ja ylösnousemuksen

polulla, hahmottuu sisäisen silmämme edessä. Pääsiäisjuhla koskettaa meitä toistuvasti sydämen puhdistamisen välttämättömyydellä. Persoonallisuuden ristiinnaulitseminen ja sielun ylösnousemus voivat tapahtua vain puhdistetussa sydämessä. Meitä polulla edeltäneet odottavat meitä kulkeakseen kanssamme tien pääsiäismysteeriin. Jokaisella on opastava voima, joka kutsuu häntä kulkemaan kohti henkistä pääsiäistä.

Daniël van Egmond

Palmusunnuntai

KYNNYKSEN YLITYS

Pohdittavaksi

Palmusunnuntai

KYNNYKSEN YLITYS

Seuraavien kahdeksan vuorokauden aikana lähdemme tutkimaan pääsiäisen esoteeriseen merkitykseen liittyviä sisäisiä prosesseja. Tutkimukset pohjautuvat Gideon Jasper Ouseleyn *Kahdentoista pyhän evankeliumin* kertomuksiin.

Yöunen aikana ihmisen tietoisuus voi kohota sielun alueelle, joka on alkuideoiden näkymätön alue, josta ihmiskunnan pyhät kirjoitukset ovat lähtöisin. Tästä syystä neuvomme lukijaa lukemaan päiväkohtaisen tekstin *Kahdentoista pyhän evankeliumista* ja avaamaan tietoisuutensa sen sisäisille arvoille. Tällä tavalla yöunessa vietetyistä tunteista tulee suotuisaa valmistautumista seuraavan päivän tekstiin. Otteet valottavat gnostisen tien perusasioita, joiden vastaanottamiseen ihmiskunta alkaa olla kypsä.

Mm. Rudolf Steiner, Max Heindel, Jan van Rijckenborgh ja Catharose de Petri ovat julistaneet ja kuvailleet sielun valtakunnan sisäistä kristinuskkoa. He ovat kulkeet tämän sisäisen tien ja välittäneet sen ylevää todellisuutta kirjoituksissaan. Pohdiskeluosiot ovat pääosin heidän kirjoitustensa inspiroimia.

Pääsiäisen mysteerillä viitataan henkiseen tapahtumaan, joka voi toteutua ihmisen sisällä: sisäisen ihmisen ylösnousemukseen. Ylösnousemuksen tiellä tapahtuu täydellinen muutos. Ihminen on toisaalta ulkoinen olento luonteineen, taipumuksineen ja tottumuksineen, toisaalta hänen sisällään asuu Toinen, sisäinen Ihminen, joka kaipaa pääsyä korkeampaan ja puhtaampaan elämään.

Sana pääsiäinen on johdettu sanoista *pascha* tai *pesach*, juutalaisten pääsiäisjuhlasta, jonka aikana muistellaan paluuta Egyptin orjuudesta erämaan halki luvattuun maahan. Kristillisessä pääsiäisessä muistellaan Jeesus Kristuksen ylösnousemusta ristinkuoleman jälkeen, ja sitä vietetään sunnuntaina, joka on seuraava

sunnuntai täydenkuun kevättasauspäivästä tai tasauspäivän jälkeisestä täydenkuun päivästä. Alkujaan käsite pascha tarkoittaa kynnyksen ylittämistä.

Ihminen, joka lähtee matkaan ylittääkseen kynnyksen ja viettääkseen sisäistä pääsiäisjuhlaa, alkaa yhä enemmän tiedostaa olevansa osallinen kahdesta täysin erilaisesta maailmasta: aika-avaruuden maailmasta ja sielujen maailmasta.

Sekä juutalaisten että kristittyjen pääsiäinen viittaavat vertauskuvallisesti uudistusprosessiin, transformaatioon ja sisäiseen vapautukseen, sillä luvattuun maahan saapuminen ja ylösnousemuksen toteutuminen kuvaavat samaa korkeaa päämäärää, jonka sisäinen ihminen pystyy saavuttamaan: hän voi jälleen päästä osalliseksi alkuperäisestä, puhtaasta elämästä. Sisäisten tapahtumasarjojen kokemista kutsutaan matkaksi, vaellukseksi tai exodukseksi aineellisen elämän orjuudesta. Katoavaisessa ihmisessä kehittyä jotakin katoamatonta: sisäinen ihminen. Tuttu pääsiäissymboli muna on uudestisyntymän universaali vertauskuva. Jo vuosisatojen ajan sisäistä pääsiäistä on verrattu metamorfoosiin, jossa toukka muuttuu perhoseksi. Toukka tekee itselleen kotelon, jota voidaan hyvinkin verrata munaan. Sen jälkeen ei näennäisesti tapahdu mitään, mutta todellisuudessa kaikki aine, josta toukka oli koostunut, muuntuu täysin uudeksi olennoksi. Toukka ei muutu vaan hajoaa, ja kotelon sisällä rakentuu kokonaan uusi luomus, joka nousee kotelosta värikkäänä perhosena, joka ei ole kiinni maassa vaan kohoaa uudelle elämänalueelle: ilmaan.

Sisäisen kristillisyyden – joka tunnetaan myös esoteerisena ja gnostisena kristinuskona – mukaan jokainen ihminen on kutsuttu korkeaan elämään, jonka hän toteuttaa aktiivisella sisäisellä toiminnallaan: transformoitumalla ja transfiguroitumalla.

Siitä huolimatta, että ihmisruumis on hyvin yksityiskohtainen ja erikoistunut organismi latentteine henkisine kykyineen, se on nykyisellään täysin virittynyt aineellisen maailman elämään. Siinä piilee kuitenkin huomattavasti suurempia mahdollisuuksia: se on syntynyt täyttämään erityistavoitteen, palvelemaan hedeelmällisenä maaperänä ylösnousemusruumiin itämiselle ja kasvulle.

Ylösnousemusruumis on aineeton väline, jonka avulla sisäinen Toinen pystyy ilmaisemaan itseään omalla alueellaan, sielujen aineettomassa valtakunnassa.

Sielu ei voi hengittää aineen maailmassa; täällä se on henkihieverissä. Sielun ääni soi kuitenkin sisällämme kaipauksena ykseyteen, vapauteen ja rakkauteen.

Munan universaali symboliikka ilmentää universaalia tietoa kuolemattomaksi elämäksi muuntumisesta, kynnyksen ylittämisestä. Vuosittain toistuva pääsiäisen vietto on universaalin henkisen prosessin ulkoinen muoto, mutta henkinen prosessi ei ole sidottu aikaan, vaan itse kukin meistä voi toteuttaa sen milloin hyvänsä.

Tapa, jolla tätä prosessia kuvaillaan kristinuskossa, kuten UT:n neljässä evankeliumissa, soveltuu erityisen hyvin sovellettavaksi vaiheessa, jota eletään juuri nyt. Monet pitävät Jeesuksen elämäkertaa historiallisena myyttinä. Niitäkin on paljon, joille se ei merkitse mitään. Evankeliumin perusrakenne on kuitenkin lähtöisin sielujen alueelta, joten oikeita avaimia käyttämällä kertomus aukenee yksityiskohtaiseksi selostukseksi ylösnousemusruumiin rakentamisesta. Kertomus Jeesuksesta on kertomus maisesta elämästä. Se alkaa syntymästä Betlehemissä ja päättyy kuolemaan Golgatan kukkulalla. Kolmena päivänä kuvatus tapahtumasarjan jälkeen toteutuu ylösnousemus uudessa kirkastusruumiissa.

Suunnilleen ajanlaskumme alkuvaiheissa kuolevaiseen ihmiseen nimeltä Jeesus inkarnoituneella aurinkohengellä oli ensimmäisenä yksilönä tehtävänä toteuttaa alusta loppuun prosessi, jossa rakennetaan ylösnousemusruumis. Ainoastaan tällä tavalla ihmiskunnalle voitiin raivata täysin uusi vapautustie. Näin jokainen aineellinen ihminen saa mahdollisuuden rakentaa itselleen sieluruumiin ja luoda välittömän yhteyden Kristus-voimaan riippumattomana papistosta ja mestareista.

Gnostisen kristityn polulle lähtevä ihminen on Jeesuksen henkinen seuraaja, jolla on aikomus kulkea Betlehemistä Golgatalle. Tämä edellyttää harrasta kaipautta todellista ihmiselämää kohtaan ja oman kaksijakoisuuden tunnistamista. Vain tältä pohjalta syntyy riittävän voimakas kaipaus ja valmius tien kulkemiseen. Valmistautuminen polun kulkemiseen on intensiivistä, ja sitä toteutetaan oman arkielämän tapahtumien keskellä, vaikkakin usein tiedostamattomasti. Henkisen tien varsinainen kulkeminen alkaa täyskäännöksestä, jonka symboli on vesikaste, tietoisesti valittu ensimmäinen yhteys vapauttavaan voimaan. Polulle voidaan lähteä vasta tämän tietoisin valinnan jälkeen. Vesikasteessa Jeesus eli sisäinen ihminen liitetään korkeaan henkiseen voimaan, Kristus-voimaan, ja siitä lähtien hän on Jeesus Kristus.

Heti vesikasteen jälkeen jokainen sielun oppilas joutuu kohtaamaan kuolevaisen ihmisen jarruttavan vaikutuksen: omistuksenhalun, vallanhimon ja kunnianhimon. Kilvoittelu on väistämätön vaihe polulla, jota ilmentää oivallisesti raamatunkertomus kiusauksista erämaassa. Sitten kun nämä voimat on kukistettu, prosessi jatkuu. Jeesus, uusi sisäinen voima, vaeltaa ympäriinsä ja valitsee opetuslapsia ja pitää vuoren huipulla Vuorisaarnan, jossa hän antaa tietoisuudellemme ohjeita korkeammasta sielunelämästä. Jeesus opettaa, puhuu vertauksin ja parantaa sairaita. Lopulta hän matkustaa Jerusalemiin, jossa hänet aluksi otetaan riemuiten vastaan.

Sitten hän puhdistaa temppelin, nauttii viimeisen ehtoollisen, tulee vangituksi Getsemanen puutarhassa, kavalletaan, ristiinnaulitaan, haudataan, minkä jälkeen hänelle koittaa ylösnousemus. Erikoispiirteenä tarinassa on Jeesuksen kavaltaimainen, Juudas Iskariotin välttämätön tehtävä, jotta matkan tavoite, ylösnousemus, toteutuisi.

Kristityt tuntevat viikon palmusunnuntaista pääsiäiseen hiljaisena viikkona. Tullevat kahdeksan päivää tarjoavat tilaisuuden syventyä näiden kristillistä vihkimysmysteeriä julistavien tarinoiden esoteeriseen merkitykseen. Jeesus puhui niistä kansanjoukoille vertauksin, mutta opetuslapsilleen avoimesti. *Kahdentoista pyhän evankeliumista* luemme:

Ja opetuslapset tulivat ja sanoivat Jeesukselle: ”Miksi puhut kansanjoukoille vertauksin?” Hän vastasi: ”Koska teidän on suotu tuntea taivaan valtakunnan salaisuudet, mutta heille sitä ei ole suotu. Sen tähden puhun heille vertauksin, sillä he eivät näkevinä näe eivätkä kuulevina kuule, eivätkä myöskään käsitä.

Siunatut ovat teidän silmänne, sillä ne näkevät, ja teidän korvanne, sillä ne kuulevat, ja teidän sydämenne, sillä se käsittää.

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 40:1,3,5)

*Siunattu olkoon esi-isämme Daavidin valtakunta,
ja siunattu sinä, joka tulet Korkeimman nimeen.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 67:5

Kertomus

palmusunnuntai

VIIMEINEN SAAPUMINEN JERUSALEMIIN

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 67

Viikon ensimmäisenä päivänä he lähestyivät Jerusalemia, tullen Beetfageen ja Betaniaan Öljymäelle. Hän lähetti kaksi opetuslasta suorittamaan tehtävää: ”Menkää edessä olevaan kylään, niin löydätte sieltä liekaan sidotun aasin, jolla kukaan ei ole vielä ratsastanut. Irrottakaa se ja tuokaa tänne. Jos joku kysyy, miksi niin teette, sanokaa, että herra tarvitsee sitä, niin he antavat sen teille heti.”

He lähtivät matkaan ja löysivät liekaan sidotun aasin kahden tien risteyksestä. He irrottivat sen. Siellä seisoikin kuitenkin ihmisiä, ja nämä kysyivät: ”Mitä teette tuolla nuorella aasilla, päästättäkö sen irti?” Kun he sitten vastasivat niin kuin Jeesus oli käskennyt, he antoivat heidän mennä. He toivat aasin Jeesuksen luo ja laittoivat vaatteitaan sen selän päälle, minkä jälkeen hän istuutui sen selkään.

Monet ihmiset levittivät vaatteitaan tielle, toiset leikkasivat lehviä puista ja sirottelivat niitä maahan. Ihmiset, jotka kulkivat hänen edellään ja takanaan, huusivat: ”Hoosianna, siunattu hän, joka tulee Herran nimeen. Siunattu esi-isämme Daavidin valtakunta ja siunattu hän, joka tulee korkeimman nimessä, hoosianna korkeuksissa.”

Tällä tavalla Jeesus saapui Jerusalemiin, meni sisälle temppeliin, katseli ympärilleen, ja kaikkea tarkkailtuaan hän lausui vertauksen. ”Kun ihmisen poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, hän asettuu loistavalle valtaistuimelle. Kaikki kansat kokoontuvat hänen eteensä, minkä jälkeen hän erottaa ne toisistaan niin kuin lammaspaimen erottaa lampaat oinaista. Lampaat hän sijoittaa oikealle puolelle, oinaat vasemmalle.”

Sitten kuningas sanoo oikealla puolella oleville: ”Tulkaa, isäni siunaamat, ottakaa perinnöksi valtakunta, joka on maailman alusta asti ollut teitä varten. Minulla oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, ja te tarjoisitte

minulle majoituksen. Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte katsomassa minua. Minä olin vankilassa, ja te tulitte sinne luokseni.”

Silloin oikeamieliset vastaavat hänelle: ”Herra, milloin annoimme sinulle ruokaa, kun olit nälkäinen? Entä milloin annoimme juotavaa, kun sinun oli jano? Milloin olemme nähneet sinut muukalaisena ja tarjonneet majapaikkaa? Tai nähneet sinut alastomana ja vaatettaneet sinut? Milloin olemme käyneet luonasi, kun olit sairas tai vangittu?”

Kuningas vastaa siihen: ”Katsokaa, minä ilmaisen itseni teille kaikissa luoduissa muodoissa, ja totisesti, minä sanon teille, se mitä te olette tehneet pienimmälle veljistäni, olette tehneet minulle.” Ja sitten hän sanoo niille, jotka ovat hänen vasemmalla puolellaan: ”Kadotkaa, pahat sielut, ikuiseen tuleen, jonka olette itsellenne valmistaneet, kunnes olette puhdistuneet seitsemän kertaa ja olette synnittömät.

Sillä minulla oli nälkä, ettekä antaneet minulle syötävää. Minun oli jano, ettekä antaneet minulle juotavaa. Olin muukalainen, ettekä majoittaneet minua, alaston, ettekä vaatettaneet minua, sairas ja vangittu, ettekä käyneet katsomassa minua.”

Silloin he vastaavat hänelle: ”Herra, milloin olemme nähneet sinut nälkäisenä, janoisena, muukalaisena, alastomana tai vankilassa pitämättä sinusta huolta?”

Siihen hän vastaa: ”Katsokaa, minä ilmaisen itseni teille kaikissa luoduissa muodoissa, ja totisesti, minä sanon teille, se mitä te ette ole tehneet pienimmälle veljistäni, ette ole tehneet minulle. Ja julmureita ja rakkaudettomia rangaistaan pitkien ajanjaksojen aikana. Elleivät he kadu, he tuhoutuvat kokonaan. Sen sijaan oikeamieliset ja lempeät elävät ja pääsevät ikuiseen rauhaan.”

Pääsiäistä edeltävä maanantai

KULKU PORTISTA

Pohdittavaksi

pääsiäistä edeltävä maanantai

KULKU PORTISTA

Ihmiskunnan tietoisuus oli 2000 vuotta sitten hyvin erilainen kuin tänään. Lineaarinen järkeen nojaava ajattelu oli huomattavasti vähemmän kehittynyttä, ja osittain tästä syystä Jeesus puhui kansanjoukoille vertauksin. Jeesuksen opetuslapset lukeutuivat niihin harvoihin, jotka pystyivät ymmärtämään vertaukset sekä älyllisesti että myyttisesti.

Nykypäivänä on tavallista olettaa, että tarut on tarkoitettu ainoastaan kaukaisen menneisyyden ihmisille ja ettei moderni ihminen tarvitse niitä, koska hänen älynsä on kehittynyt ymmärtämään ja järkeilemään asioita. Myyttejä pidetään usein niin sanotusti primitiivisen ihmismielen mielikuvituksen tuotteina. Tarut eivät kuitenkaan ole fantasiaa vaan elävän kokemuksen pohjalta paljastunutta syvällistä totuutta. Tarut ovat lähtöisin ihmissielusta, arkkityyppien maailmasta. Ne, jotka kohottavat tietoisuutensa sisäisessä kaipauksessaan tuolle alueelle, kokevat universaaleja totuuksia, jotka ulottuvat tavallisen mielen tuolle puolen.

Jos kiellämme tarut ja kohtaamme kaiken elämässämme tavanomaisella järjellä ja ymmärryksellä, kiellämme samalla olennaisen osan inhimillisestä olemuksestamme. Mentaalinen tietoisuus ei korvaa myyttistä tietoisuutta, vaan pikemminkin liittyy siihen samaan tapaan kuin muutkin tietoisuudenmuodot kehittyvät. Ihminen ei ole vielä kehittynyt kokonaiseksi eikä lopulliseksi. Meistä tulee todellisia hengen elävöittämiä ihmisiä vasta sitten, kun avaudumme vastaanottavaisin sydämin myyttiselle, intuitiiviselle ja toisen muotoiselle tietoisuudelle, jota emme vielä tunne.

Yhä useammat Jeesuksen elämää tutkineet historioitsijat ovat päätyneet siihen, että evankeliumikertomukset Jeesuksesta ovat pääosin myyttisiä ja sisältävät aineksia tarunhohtoisesta jumalaihmisestä, joka on edustettuna monen nimisenä muinaisissa mysteeriuskonnoissa: Egyptissä hän oli Osiris, Kreikassa Dionysos,

Vähässä-Aasiassa Attis, Syyriassa Adonis, Italiassa Bacchus, Persiassa Mithra. Jo Egyptin varhaisessa tarussa Osiriksesta käsiteltiin kärsimystä, kuolemaa ja ylösnousemusta. Jeesuksen elämäntarinaa kätkeytyy universaali totuus.

Tällaiset kertomukset virkistävät mielikuvitusta ja auttavat meitä tavoittamaan arkkityyppien maailman ja universaalit totuudet omalla tietoisuudellamme sekä ymmärtämään niiden todellisen merkityksen sisäisenä ensikäden tietona.

Filippuksen evankeliumin kirjoittaja ilmaisee ajatuksen seuraavasti: totuus ei tullut maailmaan alastomana vaan hahmoihin ja kuviin puettuna. Maailma ei vastaanota totuutta millään toisella tavalla. On uudestisyntymä ja kuva uudestisyntymästä; on välttämätöntä uudestisyntyä kuvan kautta. Minkä kuvan? Ylösnousemuksen. Kuvan on herättävä uudelleen eloon kuvan kautta.

Evankeliumit piirtävät kuvan sisäisen ihmisen ylösnousemuksesta. Tällainen universaali, kosminen kuva on kuin käsikirjoitus, joka voi koskettaa ulkoista ihmistä sisäisen ihmisen avulla. Ylösnousemus voi toteutua myös meissä, kun pyrimme hartaasti kaivaten ymmärtämään tätä kaikkiallista kuvaa ja olemme valmiit sovitamaan elämämme siihen, mitä elävä perinne ja elävä kokemus tarjoavat meille.

Ylösnousemus poikkeaa siitä, millaiseksi se ensi alkuun mielletään evankeliumin kirjallisen tulkinnan mukaan. Elävä henkinen traditio lähestyy evankeliumeja itse asiassa täysin toisia periaatteita käyttäen. Aidon henkisyyden tavoitteena on synnyttää elävä yhteys kansoittamamme maailman ja sielun maailman välille ja ylläpitää sitä. Maan päällä elävän ihmisen tulee haluta yhteyden luomista sekä yksilöllisesti ja että kollektiivisesti. Miksi?

Koska ihmiskunta muuttuu perinpohjaisesti ainoastaan *palaamalla tietoisesti* korkeaan jumalalliseen alkuperäänsä, josta se on syntyisin. Henkisen perimätiedon mukaan ihminen pystyy ainoastaan puhdistuneena ja muuttuneena luomaan elävän yhteyden taivaan ja maan välille. Muutokset ovat ankkuroituneet hartaaseen kaipaukseen synnyttää ylevä henkinen ruumis, jota kutsutaan myös *sielunvaatteeksi, kultaiseksi hääpuvuksi, taivaalliseksi ruumiiksi, kirkastusruumiiksi* tai *ylösnousemusruumiiksi*.

Helmen laulu antaa kauniin kuvan tästä tapahtumasarjasta. Kristillinen vihkimysmysteeri, joka on tarkoitettu meidän aikamme vihkimysjärjestelmäksi,

esittää ihmisen tehtävän: hänen tulee sallia Hengen korkean energian inkarnoitua sisällään ja omaksua siten uusi ruumis. Ihmissydämessä on kosketuskohta, josta käsin kosmiset henkiset energiat rakentavat uuden hienomateriaruumiin. Ihmisen karkeasta aineesta koostuva ruumis henkistyy vähä vähältä uuden hienomateriaruumiinsa avulla.

Tämä on ainoa tapa vastaanottaa jumalallisia voimia vertikaalisesti, muuntaa niitä ja säteillä niitä sitten horisontaalisesti. Tätä henkistä työtä suorittaessaan ihminen muuttuu eläväksi ristiksi, joka liittää jumalallisen maailman vertikaalisen ulottuvuuden aineen maailman vaakatasoon Kristuksen seuraajana, joka kulkee tien Betlehemistä Golgatalle.

Seuraajan ja Kristuksen välillä on kuitenkin olennainen ero. Kristus oli jalo henki, joka laskeutui ihmiskunnan hyväksi suunnitellun tärkeän tehtävän vastaanotta-neena maan päälle ja liittyi ihmiseen Jeesus. Sen sijaan me, päättäessämme lähteä henkiselle, gnostiselle tielle, kuljemme alhaalta ylös ja liitymme ilmakehälliseen Kristus-voimaan. Siten nostamme sisäisen ihmisen maailman kentästä sielujen kenttään. Jeesus oli ensimmäinen ihminen maan päällä, joka kulki ylösnousemustien ja toteutti kosmisen prosessin, joka ei ollut aiemmin toteutunut.

Meidän aikanamme, jolloin yksilöllinen elämänfilosofointi on jokseenkin sallittua, meillä on mahdollisuus kulkea tämä polku avoimesti, hengenheimolaisten kanssa. Jokainen haparoivan ensiaskeleen ottava saa näkymätöntä apua kaikilta, jotka ovat kulkeneet vapautustien häntä ennen. Kun Jeesuksen elämäntyö maan päällä lähestyy loppuaan, hän matkustaa opetuslasten kanssa viimeistä kertaa Jerusalemiin juhliakseen siellä pääsiäistä, pääsyä luvattuun maahan.

Kaikki neljä evankeliumia sekä luku 67 *Kahdentoista pyhän evankeliumista* raportoivat Jeesuksen saapuvan Jerusalemiin aasilla ratsastaen ja tulevan kuninkaallisesti vastaanotetuksi tervehdyksineen ja palmunlehvien huiskutuksineen. Juutalainen henkinen traditio pitää tätä Sakarjan toteutuneena ennustuksena, joka oli kirjoitettu vuosikymmeniä aikaisemmin:

Iloitse, oi Siionin tytär! Huuda ääneen, oi Jerusalemin tytär! Katso, kuninkaasi saapuu luoksesi. Hän juhlii voittoaan nöyränä, nuorella aasinvarsalla ratsastaen. Hän tuhoaa sotavaunun Efraimista ja hevoset Jerusalemista, hän katkaisee sotajouset, hän julistaa rauhaa kansakunnille. Hänen valtakuntansa on ulottuva mereltä toiselle, (Eufrat-)Joelta maan ääriin saakka. (Sak. 9:9–19)

Pyhä pääkaupunki Jerusalemin on *sielujen valtakunnan*, todellisen ykseyden ja rakkauden valtakunnan, vertauskuva. Jeesus, kuninkaallinen voima, otetaan siellä vastaan iloiten ja kiittäen, koska hän on henkisessä merkityksessä *kulkenut sisälle portista*: ylösnousemusruumis on valmistunut. Matkan aikana korkeat henkivoimat ovat uudistaneet fyysisen ruumiin, jonka vertauskuva on aasinvarsa, jolla ratsastaen Jeesus saapuu kaupunkiin.

Juutalaisessa traditiossa aasi on eräs planeetta Saturnuksen ja fyysisen ruumiin symboleista. Eläimen selän päälle laitettut vaatteet tarkoittavat, että uusi hienomateriaruumis on valmistunut henkisen ylösnousemusruumiin perustaksi. Sakarjan profetia korostaa, ettei ihminen milloinkaan kulje henkistä polkua itselleen vaan aina kaikkien toisten ja kaiken muun hyväksi.

Maiselle ihmiselle henkisen polun kulkeminen tuottaa ymmärryksen ylittävän sisäisen rauhan. Maailmanlaajuisena säteilynä tuo rauha ei rajoitu häneen itseensä, vaan avaa koko ihmiskunnalle mahdollisuuden kohota korkeammalle elämäntasolle. Kun Jeesus saavuttaa täysin uudistuneen olemassaolontilan, hän on pätevä opettamaan temppelissä sisäisen tietonsa nojalla. Hän oppii, että ihmisen, jonka sielu on herännyt eli ihmisen, johon ihmisen poika on tullut, täytyy erottaa sisälleen vuohet lampaista.

Vuohet (tai oinaat) ilmentävät taipumuksia tai käyttäytymistapoja, jotka estävät meitä etenemästä henkisellä polulla. Jos ne tunnistetaan ja niiden olemassaolo myönnetään, ne poltetaan sytytetyssä sieluntuleessa. Lampaat edustavat taipumuksia ja käytöstä, jotka edistävät kulkua henkisellä polulla. Ulkoinen ihminen, joka omistautuu sisäiselle tehtävälleen, käy tervehtimässä sisälleen vangittua henkistä ihmistä ja ravitsee, virkistää ja vaatettaa tuota nälkäistä, janoista ja alastonta, niin että tämä voi myöhemmässä vaiheessa, valmistettuna ja varustettuna, kulkea Jerusalemiin vievän portin läpi.

*Jopa profeettojen ja kristinuskoon vihittyjen joukossa
on löydetty erheen sanoja. Mutta rakkaus peittää monia virheitä.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 69:6

Kertomus

pääsiäistä edeltävä maanantai

SISÄINEN KRISTUS – YLÖSNOUSEMUS JA ELÄMÄ

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 69

Kun Jeesus istui opetuslastensa kanssa temppelin länsipuolella, ohikulkijat kantoivat kuollutta haudattavaksi, ja joku sanoi: ”Mestari, kun ihminen kuolee, elääkö hän silloin uudelleen?”

Hän vastasi: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä, minä olen hyvyys, kauneus ja totuus; joka uskoo minuun, ei kuole, vaan hänellä on iankaikkinen elämä. Niin kuin kaikki kuolevat Aatamissa, niin kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa. Siunattuja ovat ne kuolleet, jotka kuolevat minussa ja tehdään jälleen täydellisiksi, minun kuvakseni ja kaltaisekseni, sillä he saavat levätä uurastuksestaan, ja heidän työnsä seuraavat heitä. He ovat voittaneet pahan, ja heidät on tehty Pylväiksi minun Jumalani Temppeliin. Eivätkä he enää mene sieltä pois, sillä he lepäävät iankaikisessa Jumalassa.

Pahaa tehneillä ei ole lepoa, vaan he kulkevat ulos ja sisään ja kokevat aikakausia kestävää parantumista, kunnes he ovat muuttuneet täydellisiksi.

Ne, jotka ovat tehneet hyvää ja saavuttaneet täydellisyyden, pääsevät ikuiseen lepoon ja ikuiseen elämään. He lepäävät iankaikisessa Jumalassa. Toistuvalla kuolemalla ja syntymällä ei enää ole valtaa heihin; heidän kohdallaan Ikuisuuden pyörä ei enää pyöri, sillä he ovat päässeet Keskustaan, missä vallitsee ikuinen lepo, ja tuo kaiken keskus on Jumala.”

Yksi hänen opetuslapsistaan kysyi häneltä: ”Kuinka kukaan voi päästä valtakuntaan?” Hän vastasi: ”Ellet tee sitä, mikä on alhaalla, ylhäällä olevan kaltaiseksi ja vasenta oikean kaltaiseksi, takana olevaa edessä olevan kaltaiseksi siten, että asut Keskustaan ja sulaudut Henkeen, et pääse Jumalan Valtakuntaan.”

Hän sanoi myös: ”Älä usko, että on olemassa täysin erehtymätöntä ihmistä, sillä jopa profeettojen ja kristinuskoon vihittyjen joukossa on löydetty erheen sanoja. Mutta rakkaus peittää monia virheitä.”

Illan tullen hän lähti kahdentoista opetuslapsensa kanssa Betaniaan, sillä siellä asuivat Lasarus, Maria ja Martta, joita hän rakasti. Ja Salome lähestyi häntä ja kysyi häneltä sanoen: ”Herra, kuinka kauan kuolema hallitsee?” Ja hän vastasi: ”Niin kauan kuin te miehet teette taakkoja ja te naiset synnyttätte lapsia. Ja siksi minä olen tullut, lopettamaan tyhmien teot.” Salome sanoi hänelle: ”Niin tein hyvin, etten synnyttänyt.”

Herra vastasi: ”Syökää kaikkea hyvää laitumen viljaa, mitä on saatavilla. Mutta älkää syökö mitään niistä, jotka ovat niin karvaita, että ne voivat aiheuttaa kuoleman.” Ja kun Salome kysyi häneltä, milloin nämä asiat, joista hän oli tiedustellut, tulisivat tietoon, Herra vastasi: ”Kun tallaat häpeän vaatteet jalkoihin ja nouset himon yläpuolelle; kun näistä kahdesta tulee yksi; eivätkä maskuliininen ja feminiininen yhdessä ole miestä eivätkä naista.”

Ja toiselle opetuslapselle, joka kysyi: ”Milloin kaikki tottelevat lakia?” Jeesus sanoi: ”Kun Jumalan henki täyttää koko maan ja jokaisen miehen ja naisen sydämen. Minä säädin lain maan päälle, ja se juurtui ja tuotti ajallaan kaksitoista hedelmäsatoa kaikkien ravinnoksi. Minä säädin lain vedestä, ja se puhdistettiin kaikesta saasteesta ja pahuudesta. Minä säädin lain tulesta, ja kulta puhdistui kaikesta kuonastaan. Minä säädin lain ilmasta, ja sen teki eläväksi hänen Henkensä, joka elää ja täyttää kaiken ja asuu jokaisessa sydämessä.”

Ja paljon muuta samanlaista hän puhui niille, joilla oli korvat kuulla ja ymmärrys ymmärtää. Mutta kansanjoukoille ne olivat hämäräperäisiä sanoja.

Pääsiäistä edeltävä tiistai

ELÄMÄN JA KUOLEMAN MYSTEERI

Pohdittavaksi

pääsiäistä edeltävä tiistai

ELÄMÄN JA KUOLEMAN MYSTEERI

”Mestari, kun ihminen kuolee, elääkö hän silloin uudelleen?” Tämä elämää koskeva olennainen kysymys aloittaa Jeesuksen ja hänen opetuslastensa käymän vuoropuhelun henkiin heräämisestä *Kahdentoista pyhän evankeliumin* luvussa 69. Ihmisillä on monenlaisia käsityksiä elämästä, syntymästä ja kuolemasta.

Ne jotka kannattavat materialistista näkemystä, jonka mukaan ihmisen tietoisuus on fyysisten prosessien aikaansaannos, uskovat vakaasti siihen, että kuolema on ehdoton loppu ja ettei sen jälkeen ole enää mitään.

Useimmat uskonnot olettavat elämän jatkuvan kuoleman jälkeen toisen muotoisena, kuitenkin niin, että kuolemanjälkeisen elämän laatu määräytyy maisen elämän tekojen pohjalta. Kuolemanjälkeisen elämän kolme aluetta nimetään usein helvetiksi, kiirastuleksi ja taivaaksi. Esiintyy myös näkemys jälleensyntymiskierrosta, jonka yleensä ymmärretään tarkoittavan sitä, että vainajan tietoisuus tai sielu liittyy jonkin ajan kuluttua uuteen katoavaiseen ihmislapseen, joka syntyy katoavaisesta äidistä.

Näiden näkemysten lisäksi on gnostilaiskristitty käsitys, jonka Jeesus ilmaisee *Kahdentoista pyhän evankeliumin* luvussa 69. Hän kohdistaa sanansa opetuslapsille, joilla sanotaan olevan kuulevat korvat ja vastaanottavainen mieli. Ulkopuoliset kokivat Jeesuksen ajatuksenjuoksun synkäksi. Jeesus aloittaa vastauksensa kysymykseen *Mestari, kun ihminen kuolee, elääkö hän silloin uudelleen*, sanoin: *”Minä olen ylösnousemus ja elämä, minä olen hyvyys, kauneus ja totuus; joka uskoo minuun, ei kuole vaan hänellä on iankaikkinen elämä.”*

Sananmukaisesti tulkittuna tämä vastaus olisi erittäin epäoikeudenmukainen, koska esimerkiksi ne, jotka eivät usko Jeesukseen, uskonottomasti kasvatetut tai jonkin muun kuin kristinuskon kannattajat eivät voisi päästä uuteen elämään. Jos

sanat sen sijaan ymmärretään mysteerikielisiksi, jolloin Jeesuksen sanat ”minä” ja ”minuun” eivät viittaa hänen persoonaansa vaan jokaisessa ihmisessä olevaan sisäiseen Kristukseen, vastauksen pysyvä ajankohtaisuus voidaan ymmärtää.

Sisäinen Kristus on kuolematon jumalallinen alkuperuste fyysisessä sydämessä. Siitä käytetään myös nimiä *jumalallinen kipinä, henkikipinä, alkuperäinen atomi, helmi, ruusu ja jalokivi lootuskukassa*. Suurimmassa osassa ihmiskuntaa tämä kuolematon Kristus-prinsiippi ei ole vielä lainkaan aktivoitunut tai se on vasta heikosti aktiivinen. Se on kuin kuollut ja latentti, mutta se voi nousta kuolleista ja tuottaa uuden elämän, jossa hyvä, kaunis ja tosi ilmenevät samanaikaisesti, keskenään harmonisesti. Ihminen, joka elämäkokemustensa perusteella ei enää täysin samastu kuolevaiseen persoonallisuuteensa, vaan tiedostaa sisäisen, kuolematon Kristus-prinsiipin, alkaa kuunnella sen antamia virikkeitä yhä tarkkaavaisemmin. Sisäiseen Kristukseen uskomisen ansiosta hän ei kuole vaan elää ikuisesti. Fyysinen ihminen kuolee tosin aikanaan, mutta sieluruumis, joka on noussut esiin henkikipinästä, pysyy elossa.

Joka ainoa ihminen on kutsuttu kulkemaan tämä henkinen henkiinheräämisen polku itselleen oikealla hetkellä. Tämä tosiasia käy ilmi toteamuksesta:
”Niin kuin kaikki kuolevat Aatamissa, niin kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.”
Mitä tarkoitetaan ilmaisulla *kaikki kuolevat Aatamissa*?

Aatami tarkoittaa alkuperäistä, jumalallista, ei fyysistä henkilöä, joka oli suurempi, voimakkaampi ja suurenmoisempi kuin aineellinen ihminen, jota nyt sanomme ihmiseksi. Aatami sai työskennellä *Jumalten Puutarhassa* hankkimassa tietoa ja oppimassa jumalallisen maailman lakien toimintaa. Ihminen Aatami oli tarkka kuva kosmoksesta: mikrokosmos, joka kantoi keskipisteessään Kristus-prinsiipin jumalallista atomia.

Genesiksen paratiisinkertomuksen mukaan Aatami ei noudattanut paratiisin jumalallisia lakeja, ja siksi hänet karkotettiin sieltä. Silloin Jumala valmisti Aatamille ja tämän vaimolle Eevalle *nahkavaatteet*, mikä tarkoittaa, että he saivat fyysiset, lihaa ja verta olevat ruumiit. Siitä lähtien he elivät huomattavasti karkeammasta aineesta koostuvalla alueella, missä kaikki sukkuloi kahden navan väliä nousun, kukoistuksen ja tuhoutuisen lain alaisuudessa.

Paratiisinlankeemusta voidaan pitää Aatamin – *alkuperäisen jumalallisen olennon* – kuolemana. Jumalallisen valtakunnan kannalta katsoen meidän maailmassamme ei ole todellista elämää, vaan pelkkää biologista hengissä pysymistä. Kuolematomat jumalalliset järjestelmät, mikrokosmokset, joissa nyt asustamme kuolevaisina persoonallisuuksina, *kuolivat aikoinaan Aatamissa*, mikä tarkoittaa, että ne laskeutuivat karkeaan aineeseen.

Sisäisen kutsumuksen täyttäminen tarkoittaa kuolleen mikrokosmoksen herättämistä uudelleen henkiin sydämen Kristus-prinsiipin pohjalta. Siksi on sanottu: *”Niin kuin kaikki kuolevat Aatamissa, niin kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.”* Mikrokosmoksestamme tulee jälleen täydellinen, kun noudatamme mikrokosmoksen keskipisteessä sijaitsevan Kristus-prinsiipin sisältämää käsikirjoitusta.

Siunattuja ovat ne kuolleet, jotka kuolevat minussa ja tehdään jälleen täydellisiksi, minun kuvakseni ja kaltaisekseni, sillä he saavat levätä uurastuksestaan, ja heidän työnsä seuraavat heitä. He ovat voittaneet pahan, ja heidät on tehty Pylväiksi minun Jumalani Temppeliin. Eivätkä he enää mene sieltä pois, sillä he lepäävät iankaikkisessa Jumalassa.

Pahaa tehneillä ei ole lepoa, vaan he kulkevat ulos ja sisään ja kokevat aikakausia kestävää parantumista, kunnes he ovat muuttuneet täydellisiksi.

Ne, jotka ovat tehneet hyvää ja saavuttaneet täydellisyyden, pääsevät ikuiseen lepoon ja ikuiseen elämään. He lepäävät iankaikkisessa Jumalassa. Toistuvalla kuolemalla ja syntymällä ei enää ole valtaa heihin; heidän kohdallaan Ikuisuuden pyörä ei enää pyöri, sillä he ovat päässeet Keskustaan, missä vallitsee ikuinen lepo, ja tuo kaiken keskus on Jumala. (Kahdentoista pyhän evankeliumi, luku 69:2–4)

Tässä evankeliuminkohdassa selitetään, että langennut mikrokosmos on sidottu syntymän ja kuoleman pyörään. Kuolematon mikrokosmos vastaanottaa toistuvasti asukkaakseen uuden kuolevaisen persoonallisuuden. Kaikkien persoonallisuuksien elämäkokemukset varastoituvat mikrokosmokseen. Syntymän ja kuoleman kierto lakkaa vasta sitten, kun joku mikrokosmoksen asukkaista tekee *oikean valinnan* eli ryhtyy mikrokosmoksen entisöintityöhön sisäisen Kristuksen perustuksilta. Restauroidu mikrokosmos pääsee takaisin alkuperäiseen ikuiseen elämäntilaan. *Ikuinen elämä* ei ole sitä, että käytettävissä olisi loputtomasti aikaa.

Ikuisella elämällä tarkoitetaan täysin uutta ulottuvuutta aika-avaruuden tuolla puolen, taivaan valtakunnassa.

Jeesus puhuu täysin uuden elämäntilan saavuttamisesta:

”Ellet tee sitä, mikä on alhaalla, ylhäällä olevan kaltaiseksi ja vasenta oikean kaltaiseksi, takana olevaa edessä olevan kaltaiseksi siten, että astut Keskustaan ja sulautut Henkeen, et pääse Jumalan Valtakuntaan.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 69:5)

Myös tämä kohta on kirjoitettu hunnutetusti, eikä avaudu ilman oikeaa avainta. Siinä luetellaan seitsemän suuntaa, *ylös, alas, vasempaan, oikeaan, taaksepäin, eteenpäin ja keskustaa kohti*. Tämä kuvaus tuo esiin kolmiulotteisen ristin, jonka kolme osaa on suorassa kulmassa toisiinsa nähden. Mysteerien kielellä ei tässä kuitenkaan viitata fyysisiin suuntiin vaan symbolisiin suuntiin.

Ylhäällä tarkoittaa symbolisesti sitä, mikä on *lähellä jumalallista alkuperää*, ja *alhaalla* tarkoittaa sitä, mikä on kauempana *jumalallisesta alkuperästä*. Jumalan valtakuntaan päästäkseen on tehtävä alhaalla oleva ylhäällä olevan kaltaiseksi, toisin sanoen persoonallisuuden tulee vetää puoleensa *henkisiä energioita ylhäältä* keskittymällä siihen, mikä on ylhäällä; hänen tulee näin puhdistaa itsensä kokonaan, fyysinen ruumis mukaan lukien. Näin hän rakentaa ylösnousemusruumiin sisälleen. *Vasen* tarkoittaa vertauskuvallisesti vastaanottavaista, passiivista, feminiinistä. *Oikea* tarkoittaa vertauskuvallisesti luovaa, aktiivista, maskuliinista. Valtakuntaan voi päästä ainoastaan silloin, kun vasen ja oikea – vastaanottavainen ja luova, yin ja yang, sisäänhengitys ja uloshengitys – ovat täydellisessä harmoniassa keskenään, niiden välisen tasapainon ollessa kuitenkin dynaaminen. Maailman kärjistävä ja tuhoisa vaikutus muuttuu silloin yhteen liittäväksi ja luovaksi voimaksi.

Vertauskuvallinen *takana* tarkoittaa mikrokosmoksen monien elämien aikana kulkemaa polkua ja niiden kokemussatoa. Vertauskuvallinen *edessä* viittaa eteen avautuvaan polkuun, tulevaisuuteen.

Taakse jääneen ja edessä olevan samankaltaistaminen tarkoittaa, että ihminen hyväksyy mikrokosmoksen elämäkokemukset ja oman karmansa elämäänsä ohjaavaksi voimaksi. Hän kohdistaa tietoisuutensa *nykyhetkeen* spekuloiden ja heijastamatta mitään tulevaisuuteen: Näin hän hyväksyy sellaisenaan eteensä

aukenevan polun, jota ei voi nähdä etukäteen. Tällaista toimintaa ei voida pakottaa eikä opettaa, ja se on vapauttavaa vain silloin, kun se kumpuaa salaisesta lähteestä, seitsemänneestä, keskellä olevasta suunnasta, keskustasta, jumalallisesta atomista, Kristus-prinsiipistä. Tästä syystä Jeesus sanoo:

”Ellet tee alhaalla olevaa ylhäällä olevan kaltaiseksi ja vasenta oikean kaltaiseksi, takana olevaa edessä olevan kaltaiseksi siten, että astut Keskustaan ja sulaudut Henkeen, et pääse Jumalan Valtakuntaan.”

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 69:5)

Tuhoa tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä.

Kahdentoista pyhän evankeliumi 71:5

Kertomus

Pääsiäistä edeltävä tiistai

TEMPPELIN PUHDISTAMINEN

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 71

Kun juutalaisten pääsiäinen lähestyi, Jeesus meni jälleen Betaniasta Jerusalemiin. Hän löysi temppelistä istumasta ne, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysiä, ja lisäksi rahanvaihtajia. Tehtyään ruoskan, jossa oli seitsemän nyöriä, hän ajoi heidät pois temppelistä, päästi irti lampaat, härät ja kyyhkyset ja kumosi rahanvaihtajien rahat ja kaatoi pöydät. Hän sanoi näille: ”Ottakaa nämä tavarat, älkääkä tehkö minun Isäni Talosta markkinapaikkaa. Eikö ole kirjoitettu: ’Minun Taloni on Rukoushuone kaikille kansoille?’ Mutta te olette tehneet siitä varkaiden luolan ja täyttäneet sen kaikenlaisilla häpeällisillä esineillä.” Hän ei sallinut kenenkään kantaa veriastiaa temppelin läpi eikä teurastaa eläimiä siellä. Opetuslapset muistivat, että oli kirjoitettu: ”Voi, sinun talosi on ahmaissut minut.”

Siihen juutalaiset vastasivat ja sanoivat: ”Minkä merkin näytät meille tehdessäsi nämä asiat?” Jeesus vastasi ja sanoi: ”Sanon vielä kerran, tuhotkaa tämä temppeli, niin minä rakennan sen jälleen kolmessa päivässä.” Hän kuitenkin puhui Ruumiinsa temppelistä.

Kun hän oli noussut ylös kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat hänen sanoneen nämä sanat heille, ja he uskoivat kirjoituksiin ja sanaan, jonka Jeesus oli lausunut. Mutta kirjanoppineet ja papit hämmästyivät kaiken tämän nähdessään ja kuullessaan ja etsivät tapaa, jolla tuhota hänet, koska he pelkäsivät häntä huomattessaan kansanjoukkojen noudattavan hänen opetuksiaan.

Kun ilta oli koittanut, hän meni ulos kaupungista, sillä päivisin hän opetti tempelissä, ja öisin hän oleskeli Öljymäellä. Ja jo aikaisin aamulla ihmiset saapuivat kuuntelemaan häntä Temppelin pihoille. Nyt kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, monet uskoivat hänen Nimeensä nähdessään hänen tekemänsä ihmeet. Jeesus ei kuitenkaan jättäytynyt heidän haltuunsa, koska hän tunsi, mitä ihmisessä on. Kun Jeesus huomasi pääsiäisillan koittavan, hän lähetti kaksi opetuslastaan

valmistamaan ylläsalia, jossa hän halusi syödä kahdentoista opetuslapsensa kanssa, ja ostamaan tarvikkeita juhlaan, jota hän aikoi viettää sen jälkeen.

Pääsiäistä edeltävä keskiviikko

SISÄISEN TEMPPELIN PUHDISTAMIENEN

Pohdittavaksi

Pääsiäistä edeltävä keskiviikko

SISÄISEN TEMPPELIN PUHDISTAMINEN

Gnostinen polku vie sisäisen olennon ylösnousemukseen ja vapauttaa sen syntymän ja kuoleman pyörästä. Kun ihmisessä syntyy halu kulkea tämä polku, hänen kaipauksensa on osoituksena siitä, että hänen henkikipinänsä on syttynyt roihuun, sydämen Kristus-prinsiippi on herännyt. Alussa kaipaus on hauras ja epävaka. Ellei mikrokosmoksen sydämessä oleva liekki saa osakseen huomiota, arkielämän lukuisat ärsykkeet sammuttavat sen, koska ne vievät ihmisen kaiken huomion ja saavat hänet kääntämään selkensä tuolle vasta äsken syttyneelle jumalalliselle kipinälle. Gnostinen vapautuspolku on mahdollista kulkea vain silloin, kun henkikipinä on herännyt. Oppilaan sielua opastetaan *käymään keskustaan ja kohomaan henkeen*.

Henkiset traditiot, esimerkiksi hengenkoulut, ovat olemassa auttaakseen ihmisiä ylläpitämään halua tulla jälleen kokonaiseksi. Ne tarjoavat heille henkiseen heräämiseen ja uudistukseen tarvittavaa henkistä ravintoa. Henkinen traditio muodostaa henkisten energioiden polttopisteen keskittymällä jatkuvasti korkeaan tavoitteeseen, kokoontumisilla vahvistettuna. Voimat virtaavat polttopisteestä voimakenttään, jossa henkisen tradition jäsenet voivat hengittää vapaasti. Näin he tarjoavat sisäiselle olemukselleen mahdollisuuden kasvaa. Temppeleillä on keskeinen osa monissa hengenkouluissa. Kaiken sujuessa niin kuin pitääkin temppeli on enemmän kuin paikka, jossa järjestetään uskonnollisia kokoontumisia.

Todellinen temppeli on henkivoimien polttopiste, henkisten energioiden näkymättömän varasto, joka täydentyy jatkuvasti. Sen voima kasvaa samassa suhteessa kuin polttopisteestä pidetään huolta. Temppeilirakennus voi palvella todellisena temppeleinä, henkisenä polttopisteenä, ainoastaan silloin, kun se pidetään kaikin puolin puhtaana. Konkreettinen likaisuus ja melu pilaavat ja haavoittavat ajatuksia, ja suuntautuminen maisiin asioihin häiritsee ja heikentää erittäin herkkää temppeликтä. Tämän seurauksena henkivoima saattaa vetäytyä sielä kokonaan.

Tässä valossa on ymmärrettävää, mitä Jeesus tarkoittaa nuhdellessaan Jerusalemin temppelin karjakauppiaita ja rahanvaihtajia. Vähemmän ymmärrystä saa osakseen se, että Jeesus, universaalin rakkauden inkarnaatio, raivoaa. *Kahdentoista pyhän evankeliumin* luvussa 71 sanotaan:

Kun juutalaisten pääsiäinen lähestyi, Jeesus meni jälleen Betaniasta Jerusalemiin. Hän löysi temppelistä istumasta ne, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysiä, ja lisäksi rahanvaihtajia. Tehtyään ruoskan, jossa oli seitsemän nyöriä, hän ajoi heidät pois temppelistä, päästi irti lampaat, härät ja kyyhkysen ja kumosi rahanvaihtajien rahat ja kaatoi pöydät. Hän sanoi näille: ”Ottakaa nämä tavarat, älkääkään tehkö minun Isäni Talosta markkinapaikkaa. Eikö ole kirjoitettu: ’Minun Taloni on Rukoushuone kaikille kansoille.’ Mutta te olette tehneet siitä varkaiden luolan ja täyttäneet sen kaikenlaisilla häpeällisillä esineillä. Hän ei sallinut kenenkään kantaa veriastiaa temppelin läpi eikä teurastaa eläimiä siellä. Opetuslapset muistivat, että oli kirjoitettu: ”Voi, sinun talosi on ahmaissut minut.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 71: 1–4)

Jeesuksen käytös poikkeaa niin voimakkaasti kaikesta muusta, mitä hänestä on kirjoitettu, että tätä kohtaa voitaisiin pitää epäautenttisenä. Se kuitenkin esiintyy UT:n kaikissa neljässä evankeliumissa. Menneisyydessä tämän temppelin puhdistamiskertomuksen kirjaimellisella tulkinnalla on oikeutettu väkivaltainen ja aggressiivinen käytös, mutta sisäistä avainta käytettäessä esiin nousee täysin toisenlainen kuva. Temppelin puhdistaminen ei ole historiallinen tapahtuma. Kun sitä tarkastellaan puhtaasti henkisesti, sen kuvakieli kertoo meille sisäisestä polusta. Oikea avain löytyy kertomuksesta itsestään. Luku 71 jatkuu:

Siihen juutalaiset vastasivat ja sanoivat: ”Minkä merkin näytät meille tehdessäsi nämä asiat?” Jeesus vastasi ja sanoi: ”Sanon vielä kerran, tuhotkaa tämä temppeli, niin minä rakennan sen jälleen kolmessa päivässä.” Hän kuitenkin puhui Ruumiinsa temppelistä.

Kun hän oli noussut ylös kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat hänen sanoneen nämä sanat heille, ja he uskoivat kirjoituksiin ja sanaan, jonka Jeesus oli lausunut.

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 71: 5–7)

Sana *temppeli* esiintyy tässä kohdin erikoismerkityksessä. Se ei tarkoita pelkästään uskonnollisiin seremonioihin vihittyä rakennusta vaan myös ruumiin

temppeliä; sekä fyysistä ruumista että koko ihmisen persoonallisuutta. Persoonallisuus on tässä maailmassa fyysisen ruumiinsa avulla ajatteleva, tunteva ja toimiva yksilö. Aatami, alkuperäinen ruumiiton jumalallinen ihminen oli hengen temppeli. *Lankeemuksessa* henkivoimat vetäytyivät ja ihmistemppeli häpäistiin, niin että siitä tuli voimaton. Lukemattomat persoonallisuudet ovat sittemmin vuosisatojen ajan asustaneet vahingoitetussa mikrokosmoksen temppelissä, käyttäneet väkivaltaa ja jättäneet siihen omat jälkensä. Sama jatkuu aina siihen saakka, kunnes sinne tulee täyden kokemussadon saanut ja riittävän vahva persoonallisuus palauttamaan sen todellisen tehtävänsä mukaiseksi. Entistämisen tulee pohjautua heränneeseen henkikipinään, koska sielun kipinä on hengen henkinen polttopiste; mikrokosmos on säteilevä voimakenttä.

Entistysprosessi voi toteutua vain silloin, kun henkikipinä on syttynyt, persoonallisuus haluaa tulla Hengen temppeliksi ja muuttua henkiseksi olennoksi, fyysinen ruumis mukaan lukien. Tätä prosessia kutsutaan transfiguraatioksi. Siinä rakennetaan uusi temppeli, jonne ylönousemusruumis asettuu asumaan. Sisäistä kutsumusta noudattava ihminen puhdistuu kaikesta, mikä estää henkivoiman sisään virtaamisen. Maiseen elämään aiemmin kohdistuneet pyrkimykset lopetetaan yksi toisensa jälkeen, jotta saadaan luoduksi tilaa henkiselle voimalle.

Lattia ei pyyhkiydy itsestään, ja siksi henkivalo laskeutuu yhä runsaampana puhdistamaan kyseisen ihmisen temppeliä. Kun sisäinen Kristus-prinsiippi on herännyt ja sisäinen Kristus on saavuttanut lujuutta, henkilössä toimii aktiivisesti *seitsemän sädetä*. Nämä Seitsemhengen säteet, jonka symbolina kertomuksessa esitetään ruoska, jossa on seitsemän nyöriä, lopettaa ihmisen sisällä kaikki toimet, jotka eivät ole sopusoinnussa jumalallisen elämän kanssa.

Kasvavat valovoimat aiheuttavat melkoista hämmennystä gnostista täyttymystä etsivän ihmisen elämässä. Aiemmin järkkymättöminä pidetyt arvot muuttuvat arvottomiksi. Ahneus, jota symboloivat kauppiaat ja rahanvaihtajat, ajetaan pois sisäisestä temppelistä. Lammasmaisen laumakäyttäytyminen, jossa seurataan valtavirtaa sen enempää ajattelematta, väistyy itseauktoriteetin edestä. Tältä perustalta, sisäistä kompassiaan käyttäen, ihminen pystyy antamaan elämälleen oikean suunnan.

Lampeat ovat ihmisen sisäisiä, henkistä polkua tukevia voimia, joskin niitä käytetään tietämättömyyden vuoksi hyväksi maisella elämäntasolla. Härällä on voimaa

kulkea vakaasti eteenpäin, kunhan polku on ensin valittu, joskin härkäkin on edelleen tämän maailman omistuksenhaluisten kauppiaiden käsissä. Henkivalo vapauttaa tarvittua lujuuutta ja suuntaa sen kohti korkeampaa elämää, jolloin uudella polulla edetään voimallisesti.

Kaikki ihmiset tuntevat vetoa romanttiseen rakkauteen, *Venus*-rakkauteen. Sen symbolina ovat kyyhkyset. Ihmissydän kykenee kuitenkin paljon korkeampaan rakkauteen. Sydän on itsessään temppeli, universaalin rakkauden asunto, joka kattaa kaikki ja kaiken. Kun kyyhkyset vapautetaan kauppiaiden käsistä, ne kohoavat sydämensä universaaliin, kaikkialliseen rakkauteen, Venus-rakkauden korkeampaan oktaaviin, jonka symboli on *Uranus*.

Jokainen sielun oppilas, joka kestää gnostisella polulla, kokee joissain elämänsä vaiheissa kaoottisuutta ja tuntee lähes kaiken, mihin hän koskee, hajoavan käsiinsä. Onneksi tämä tilanne on väliaikainen, sillä oppilas oppii vähitellen tunnistamaan, mitkä esteet hänen täytyy hajottaa voidakseen rakentaa sisäistä temppeliään. Toukan täytyy hävitä, ennen kuin siitä voi tulla perhonen. Tosioppilas pysyy rauhallisena ja luottavaisena ja antaa tämän tapahtua.

Jeesus ilmoitti rakentavansa uuden temppelin *kolmessa päivässä*. Evankeliumin mukaan hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Tässäkin tapauksessa sisäinen avain osoittautuu käyttökelpoiseksi, sillä kolmella päivällä tarkoitetaan kolmi-osaista prosessia.

Samaa tunnettua mottoa heijastaa myös 1600-luvun ruusuristiläisten tunnuslause:
synnymme Jumalasta,
kuolemme Jeesuksessa,
uudestisynnymme Pyhästä Hengestä.

*Vaeltakaa Tietä, niin löydätte Jumalan.
Etsikää Totuutta, niin Totuus vapauttaa teidät.
Eläkää Elämää, niin ette näe kuolemaa.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 75:12

Kertomus

pääsiäistä edeltävä keskiviikko

VIIMEINEN EHTOOLLINEN JA JALKOJEN PESEMINEN

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUVUT 75 JA 76

Illalla Mestari saapui taloon, jonne hänen kanssaan kokoontuivat nuo Kaksitoista kumppaneineen: Pietari, Jaakob, Tuomas, Johannes, Simon, Matteus, Andreas, Natanael, Jaakob, Taddeus, Juudas, Filippus ja heidän seuralaisensa (paikalla oli myös Juudas Iskariot, jonka ihmiset lukivat noihin kahteentoista kuuluvaksi paljastumiseensa saakka). He kaikki olivat pukeutuneet valkeisiin pellavavaatteisiin, kirkkaan puhtaisiin, sillä pellava on merkki vanhurskaudesta; ja jokainen kantoi heimonsa väriä. Mestari oli kuitenkin pukeutunut puhtaan valkoiseen kaapuunsa, tahrattomaan ja saumattomaan.

He kilpailivat keskenään siitä, ketä voitaisiin pitää tärkeimpänä; mihin hän sanoi heille: ”Se, joka palvelee toisia, on tärkein.” Jeesus sanoi: ”Hartaasti halusin viettää tätä pääsiäistä kanssanne ennen kärsimystäni ja opettaa teille uhrini muistamista kaikkien palvelukseksi ja pelastukseksi. Sillä katso, tulee aika, jolloin Ihmisen Poika kavalletaan ja annetaan syntisten käsiin.”

Yksi kahdestatoista sanoi hänelle: ”Herra, minäkö se olen?” Ja hän vastasi: ”Hän on se, jolle annan tämän viinissä kastamani leivän.” Iskariot sanoi hänelle: ”Mestari, katso happamatonta leipää, ohennettua viiniä ja yrttejä, mutta missä on Mooseksen määräämä karitsa?” (Sillä Juudas oli ostanut karitsan, mutta Jeesus ei sallinut tappaa sitä.)

Johannes puhui Hengessä ja sanoi: ”Katso Jumalan Karitsa, hyvä Paimen, joka antaa elämänsä lampaiden hyväksi.” Nämä sanat tekivät Juudaksen rauhattomaksi, sillä hän tiesi kavaltavansa hänet. Juudas sanoi kuitenkin uudelleen: ”Mestari, eikö lakiin ole kirjoitettu, että pääsiäisaterialle tarkoitettu karitsa tulee teurastaa porttien sisäpuolella?”

Ja Jeesus vastasi: ”Kun minut nostetaan ristille, niin karitsa tulee todellakin teurastetuksi, mutta voi sitä, jonka kautta hänet viedään teurastajien käsiin; hänelle olisi parempi, ettei hän olisi syntynyt. Totisesti, minä sanon teille, että olen tullut maailmaan poistaakseni kaikenlaiset veriuhrin ja ihmisten teurastamien elukoiden ja lihan syönnin. Alussa Jumala antoi kaikille ravinnoksi puiden hedelmät ja ruohokasvien siemenet, mutta ne, jotka rakastivat itseään enemmän kuin Jumalaa tai tovereitaan, turmeluivat ja aiheuttivat ruumiinsa sairaudet täyttämällä maan himollaan ja väkivallallaan. Jumalan rauhaa ei voi löytää vuodattamalla viatonta verta, vaan elämällä hurskaasti.

Sanotte minua Jumalan Kristukseksi ja se on oikein, sillä minä olen Tie, Totuus ja Elämä. Vaeltakaa Tietä, niin löydätte Jumalan. Etsikää Totuutta, niin Totuus vapauttaa teidät. Eläkää Elämää, niin ette näe kuolemaa. Jumalassa kaikki on elävää, ja Jumalan Henki täyttää kaiken. Noudattakaa käskyjä. Rakastakaa Jumalanne kaikesta sydämestänne ja lähimmäistä niin kuin itseänne. Tästä laki ja profeetat pitävät tiukasti kiinni. Ja lain summa on: älkää tehkö toisille sitä, mitä ette halua toisten tekevän itsellenne. Tehkää toisille sitä, mitä haluatte heidän tekevän itsellenne. Siunattuja ovat he, jotka noudattavat tätä lakia, sillä Jumala ilmentyy kaikissa luoduissa. Kaikki luodut elävät Jumalassa, ja Jumala on kätkössä niissä.”

Tämän jälkeen Jeesus kastoi leivän ja antoi sen Juudas Iskariotille sanoen: ”Sen minkä aiot tehdä, tee nopeasti!” Heti leivän saatuaan tämä lähti ulos ja katosi yöhön.

Kun Juudas Iskariot oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: ”Nyt ihmisen Poika on kirkastunut kahdentoista omansa keskuudessa, ja Jumala on kirkastettu hänessä. Ja totisesti minä sanon teille, ne, jotka ottavat teidät vastaan, vastaanottavat minut, ja ne, jotka vastaanottavat minut, vastaanottavat Isä-Äidin, joka on lähettänyt minut. Ja te, jotka olette olleet uskolliset totuudelle, saatte istua kahdellatoista valtaistuimella tuomitsemassa Israelin kahtatoista heimoa.”

Yksi heistä sanoi: ”Herra, perustatko Israelin valtakunnan uudelleen?” Ja Jeesus sanoi: ”Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta, eikä kaikki mitä sanotaan Israeliksi, ole Israel. Jokaisesta kansasta ne, jotka eivät tahraa itseään julmuudella vaan ovat oikeamielisiä, rakastavat armeliaisuutta, kunnioittavat Jumalan kaikkia töitä ja jotka auttavat kaikkia heikkoja ja sorrettuja, ovat Jumalan Israel.”

Pääsiäisehtoollisen päätyttyä valot sytytettiin, koska oli ilta. Jeesus nousi pöydästä, laittoi sivuun pukunsa ja kietoi uumalleen kankaan. Hän kaatoi vettä altaaseen ja pesi kaikkien nelinkertaisesti Kahdentoista jalat ja kietoi ne aiemmin uumalleen kietomaansa kankaaseen. Yksi heistä sanoi: ”Herra, ei sinun pidä pestä minun jalkojani.” Jeesus vastasi: ”Ellen minä pese sinua, sinulla ei ole mitään tekemistä minun kanssani.” Ja tämä vastasi: ”Herra, älä pese pelkästään jalkojani, vaan myös pääni ja käteni.” Hän sanoi tälle: ”Niiden, jotka ovat tulleet kylvystä, ei tarvitse pestä muuta kuin jalkansa, ja he ovat kaikkialta puhtaat.”

Sitten, pukeuduttuaan tahrattomaan ja saumattomaan päällysvaatteensa, hän istuutui pöydän ääreen ja sanoi heille: ”Ymmärrätekö, mitä olen tehnyt teille? Te kutsutte minua Herraksi ja Mestariksi, ja nyt kun Herranne ja Mestarinne on pesyt teidän jalkanne, teidän tulisi pestä myös toistenne jalat. Sillä annoin tämän esimerkin, niin että tekisitte toisillenne sen mitä olen tehnyt teille. Minä annan teille uuden käskyn, että rakastatte toisianne ja kaikkia Jumalan luotuja. Rakkaus on lain täyttymys. Rakkaus on Jumala, ja Jumala on rakkaus.

Se, joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa. Nyt olette puhtaat teille lausumani sanan kautta. Siitä kaikki saavat tietää, että te olette minun opetuslapsiani, että teillä on rakkaus toisianne kohtaan ja osoitate armoa ja rakkautta Jumalan kaikille luoduille, ja erityisesti niille, jotka ovat heikkoja, sorrettuja ja kärsivät vääryydestä. Sillä koko maa on täynnä julmuuden pimeitä paikkoja ja tuskaa ja surua ihmisen itsekkyyden ja tietämättömyyden vuoksi. Minä sanon teille, rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka kiroavat teitä ja antakaa heille valoa heidän pimeyhteensä, ja antakaa rakkauden hengen asua sydämissänne ja olla runsas kaikkia kohtaan. Jälleen sanon teille, rakastakaa toisianne ja Jumalan koko luomakuntaa.” Hänen lopetettuaan he sanoivat: ”Siunattu olkoon Jumala.”

Sitten hän korotti äänensä, ja he liittyivät siihen sanoen: ”Niin kuin peura janoaa virtaavaa vettä, niin janoaa minun sieluni sinua, oi Jumala.” Heidän lopetettuaan joku toi hänelle suitsukeastian täynnä hehkuvia hiiliä, ja hän heitti sen päälle suitsutusainetta, sitä samaa suitsuketta, jota hänen äitinsä oli antanut hänelle hänen ilmentymisensä päivänä, ja huoneen täytti suloinen tuoksu.

Tämän jälkeen Jeesus asetti eteensä vadin ja sen taakse maljan, ja nostaen silmänsä taivasta kohti hän kiitti Jumalaa tämän hyvyydestä kaikkea ja kaikkia kohtaan, ja sitten hän otti käteensä happamattoman leivän ja siunasi sen; samoin

veteen sekoitetun viinin, ja siunasi sen; laulaen Seitsenkertaisesti Pyhän Nimen Rukouksen, pyytäen kolminkertaisesti pyhää Taivaan Isä-Äitiä lähettämään alas Pyhän Henkensä tekemään leivästä hänen ruumiinsa, Kristuksen ruumiin, ja viiniköynnöksen hedelmistä hänen Verensä, Kristuksen Veren, syntien anteeksisuamiseksi ja ikuiseksi elämäksi kaikille evankeliumia noudattaville. Sitten hän kohotti Uhrin kohti taivasta ja sanoi: ”Poika, joka on myös Ihmisen Tytär, on kohonnut ylös maasta, ja minä vedän kaikki luokseni; silloin ihmiset tietävät, että minut on lähetetty Jumalan luota.”

Kun tämä oli tehty, Jeesus lausui nämä sanat nostaen silmänsä taivasta kohti: ”Abba Amma, hetki on tullut; Kirkasta Poikasi, jotta Poikasi kirkastuisi sinussa. Kyllä, Sinä olet kirkastanut minut, sinä olet täyttänyt sydämeni tulella, Sinä olet asettanut lamppuja minun oikealle ja vasemmalle puolelle, niin ettei mikään osa minusta ole ilman valoa. Sinun Rakkautesi loistaa oikealla puolellani ja vasemmalla puolellani, niin ettei mikään osa minusta ole ilman valoa. Sinun Rakkautesi loistaa oikealla ja Sinun Viisautesi vasemmalla puolellani. Sinun Rakkautesi, Sinun Viisautesi ja Sinun Voimasi ilmentyvät minussa. Olen kirkastanut Sinut maan päällä; olen saattanut loppuun työn, jonka Sinä annoit minulle tehtäväksi. Pyhä, varjele Nimelläsi kahtatoista ja heidän kumppaneitaan, jotka olet antanut huomaani, niin että he ovat Yhtä niin kuin me olemme Yhtä.

Kun olin maailmassa heidän kanssaan, varjelin heitä Sinun Nimessäsi, eikä yksikään heistä eksynyt; sillä se, joka meidät jätti, ei kuulunut joukkoomme; silti ruokoilen hänen puolestaan, että hän heräisi henkiin. Isä-Äiti, anna hänelle anteeksi, sillä hän ei tiedä, mitä hän tekee. Ja nyt tulen Sinun luoksesi, ja puhun nämä asian maailmassa, jotta minun iloni täyttyisi heissä. Annan heille Sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta niin kuin minäkään en ole maailmasta. En rukoile Sinua ottamaan heitä pois maailmasta, vaan varjelemaan heitä pahalta niin kauan kuin he vielä ovat maailmassa.

Pyhitä heidät Sinun totuudellasi. Sinun sanasi on Totuus. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, minä lähetän heidät maailmaan, ja heidän vuokseen pyhitän itseni, jotta heidätkin pyhitettäisiin Totuudella. En myöskään rukoile ainoastaan heidän puolestaan, vaan kaikkien niiden puolesta, jotka lisätään heidän joukkoonsa. Myös niiden Seitsemänkymmenen kahden puolesta, jotka olen lähettänyt; kyllä, kaikkien puolesta, jotka ovat uskova Totuuteen Sinun sanasi kautta, niin että hekin olisivat yhtä Sinussa, niin kuin Sinä Kaikkein Pyhin olet minussa ja

minä Sinussa, niin että hekin olisivat yhtä Sinussa, niin että maailma tuntisi Sinun lähettäneen minut.

Pyhä Isä-Äiti, haluan myös, että ne jotka olet antanut huomaani, kyllä, kaikki jotka elävät, olisivat kanssani siellä missä minä olen, niin että he saavat osallisuuden minun autuudestani, jonka Sinä minulle annat, sillä Sinä rakastat minua kaikissa ja kaikki minussa, jo ennen kuin maailma on perustettu.

Maailma ei tuntenut Sinua Sinun oikeudenmukaisuudessasi, mutta minä tunnen Sinut, ja nämä tietävät, että Sinä olet lähettänyt minut. Olen julistanut heille Sinun Nimeäsi, niin että he rakastavat Sinua, niin että se rakkaus, jolla Sinä olet rakastanut minua, olisi myös heissä ja että se heistä tulvisi myös kaikkiin Sinun luotuihisi, kyllä, kaikkiin.”

Näiden sanojen jälkeen he kaikki korottivat äänensä hänen kanssaan ja rukoilivat hänen opettamallaan tavalla sanoen:

*”Isä-Äitimme, joka olet ylhäällä ja sisällämme,
Pyhitetty olkoon Sinun pyhä Nimesi Kaksinkertaisessa Kolmiyhteydessä.
Viisaudessa, Rakkaudessa ja Oikeudenmukaisuudessa
Sinun Valtakuntasi tulkoon kaikille.
Sinun pyhä Tahtosi tulkoon täytetyksi aina samoin kuin Taivaassa
myös maan päällä.
Salli meidän joka päivä nauttia Sinun pyhää Leipääsi
ja elävän Viiniköynnöksesi hedelmiä.
Niin kuin me yritämme tehdä toisista täydellisiä,
tee meidät täydellisiksi Sinun Kristuksessasi.
Vuodata meihin Sinun hyvyttäsi, niin me osoitamme sitä toisille.
Koettelemusten hetkillä vapauta meidät pahasta.
Sillä Sinun on Valtakunta, Voima ja Kunnia
alusta asti, nyt ja aikakausiin.
Aamen.”*

Tämän jälkeen Mestarimme otti pyhän leivän ja mursi sen ja myös hedelmämehun ja sekoitti sen veteen, ja siunattuaan ja pyhitettyään kummatkin kastoi palan leipää maljassa ja siunasi pyhän liiton.

Sitten hän jakoi pyhittämänsä leivän opetuslapsilleen sanoen: ”Syökää, sillä tämä on minun ruumiini sekä Kristuksen ruumis, joka on annettu sielun ja ruumiin pelastukseksi.” Samaan tapaan hän antoi heille siunaamansa viinin sanoen heille: ”Juokaa, sillä tämä on minun vereni, samoin Kristuksen veri, joka on vuodatettu teidän ja monien edestä sielun ja ruumiin pelastukseksi.”

Ja kun kaikki olivat saaneet osansa, hän lausui heille: ”Niin usein kuin olette koontuneet yhteen minun nimessäni, antakaa tämä uhrilahja minun muistokseni, ikuisen elämän leipä ja ikuisen pelastuksen viini; ja syökää ja juokaa sitä puhtain sydämin, niin vastaanotatte Jumalan tosiolion ja elämän, joka minussa asuu.” Kun he olivat laulaneet hymnin, Jeesus nousi seisomaan apostolien keskelle. Ja opetuslapset kävivät hänen luokseen, joka oli heidän Keskipisteensä, ikään kuin juhallisesti tanssien, ja he riemuitsivat hänessä. Sen jälkeen hän meni Öljymäelle, ja opetuslapset seurasivat häntä.

Juudas Iskariot oli mennyt Kaifaksen taloon ja sanoi tälle: ”Katso, hän on nauttinut pääsiäisaterian porttien sisäpuolella, happamatonta leipää karitsan sijasta. Minä kyllä ostin karitsan, mutta hän kielsi tappamasta sitä, ja mies, jolta sen ostin voi todistaa sen.” Kaifas repi vaatteensa ja sanoi: ”Totisesti, pääsiäisaterian tulee noudattaa Mooseksen lakia. Hän on syylistynyt kuolemalla rangaistavaan tekoon, sillä tämä on raskas rikkomus tätä lakia vastaan. Mitä lisätodisteita enää tarvittaisiin?

Kyllä, juuri äsken kaksi ryöväriä murtautui temppeliin ja varasti lainkirjan, ja se tietää loppua hänen opetuksilleen. Kertokaamme nämä asiat ihmisille, jotka seuraavat häntä, niin että he pelkäävät lain auktoriteettia.”

Joku, joka seisoj lähistöllä Juudaksen tullessa ulos, sanoi hänelle: ”Luuletko, että he surmauttavat hänet?” Juudas sanoi: ”En, sillä hän tekee jonkun mahtavan teon vapautuakseen heidän käsistään, samaan tapaan kuin silloin kun he Kapernaumin synagogassa nousivat häntä vastaan ja veivät hänet mäenharjalle heittääkseen hänet suin päin alas, mutta eikö hän vain kulkenutkin turvallisesti heidän keskeltään? Hän pääsee varmasti karkuun heiltä myös nyt ja julistaa itsestään avoimesti ja perustaa Valtakunnan, josta hän on puhunut.”

Kiirastorstai

ANTAUDU SISÄISELLE MESTARILLES

Pohdittavaksi

Kiirastorstai

ANTAUDU SISÄISELLE MESTARILLESII

Gnostis-henkistä polkua ei voi käytännössä kulkea yksikseen. Sisäisen olennon ravitseminen edellyttää erityistä ravintoa, jota sielun oppilas ei pysty hankkimaan omin päin. Hänen henkinen kehityksensä on riippuvainen ulkopuolisesta, häntä itseään vahvemmassa voimavarasta. Tämä luonnonlaki pätee kaikilla elämänaalueilla. Tämä on veljeskunnan tuntomerkki: jos ei ole mitään muuta kuin yhdenvertaisuutta, kehitys ja edistyminen on poissuljettua.

Vaikka ihmiset ovat itseriittoisia individualisteja, kaikki ovat pohjimmiltaan sidoksissa toisiinsa. Ihmiskunta muodostaa kokonaisuuden, joka on vuorovaikutuksessa kivikunnan, kasvikunnan, eläinkunnan sekä *yläpuolella* olevan valtakunnan kanssa, josta emme ole tietoisia. Korkeampi elämänmuoto vaikuttaa seuraaviin elämänmuotoihin mukaan lukien ne, joiden välinen yhteys on tiedostamaton. Vahvempi, ulkopuolelta tuleva voima aiheuttaa aina muutoksia kaikesa vähemmän voimakkaassa, joka altistetaan sille. Niinpä ihmiset ovat vastuussa kasveista, eläimistä ja kanssaihmisistä.

Vanhemmat ovat vastuussa lapsistaan. Vastaavalla tavalla elävien sielujen valtakunta huolehtii maan päällä elävistä ihmisistä. Sisäistä kehitystä on mahdotonta eikä sitä myöskään pidä pakottaa. Mutta heti kun harras kaipaus on herättänyt sydämen henkikipinän, niin että ihminen sallii sisäisen ihmisen kehittyä, sielunkenttä voi tarjota hänelle auttavia voimia. Ja silloin ulkoinen voima on sisäinen voima!

Entisaikoina mysteerikouluja oli useissa maissa. Niiden perustajat olivat henkisiä johtajia, jotka kulkivat itsekkin mysteerien polkua. He vetivät puoleensa niitä, jotka olivat valmiit kulkemaan heidän kanssaan samaa tietä sisäisesti ahdistavan levottomuuden vuoksi. Johtajat kehittivät jatkuvasti itseään ja koulujaan ja saivat näin oppilaidensa sisäisen olennon heräämään ja kasvamaan. Ellei näiden koulujen

oma sisäinen voima olisi kaiken aikaa kehittynyt, ne olisivat kiteytyneet ja hajonneet hyvin nopeasti. Niiden oppilaat olisivat jääneet oman onnensa nojaan.

Aito mysteerikoulu vapauttaa henkisiä eetteri- ja astraalienergioita, joita leipä ja viini symboloivat. Ensimmäiset kristityt elivät ja työskentelivät mysteerikoulun muodostavina ryhminä. Kristinuskoa edeltävien mysteerikoulujen peruserona myöhempiin verrattuna on se, että ne olivat poikkeuksetta salaisia ja ottivat oppilaikseen vain niitä, jotka olivat kypsiä ja valmiita sisäisesti koetusta ”pakosta”.

Kristinuskon erityispiirre onkin se, että Jeesus teki mysteereistä julkisia. Aivan kaikki ihmiset maan päällä voivat liittyä niihin ilman pappien, mestareiden tai gurujen väliintuloa. Historiallinen Jeesus perusti täysin uudenlaisen kosmisen mysteerikoulun syntetisoimalla ja uudistamalla menneisyyden vapauttavat arvot.

Energia, jota tänä päivänä kutsumme *Kristukseksi*, on Golgatan mysteeristä lähtien levittäytynyt maailmaan maailmansydämeestä, maan henkiytimestä. Tämä Kristus-kenttä ympäröi koko maapalloa kirkkaana ilmakehänä, jossa sisäinen ihminen pystyy hengittämään ja elämään. Kaikki voimat, joita transformaation tien kulkemiseen ja toden ihmisen genesikseen tarvitaan, ovat olleet ihmiskunnan saatavilla kristillisen ajanlaskun alusta saakka.

Jokainen, joka on valmis, otetaan asuinpaikasta riippumatta lempeästi kosmiseen mysteerikouluun. Tästä Jeesus sanoo *Kahdentoista pyhän evankeliumin* luvussa 75:

Sanotte minua Jumalan Kristukseksi ja se on oikein, sillä minä olen Tie, Totuus ja Elämä. Vaeltakaa Tietä, niin löydätte Jumalan. Etsikää Totuutta, niin Totuus vapauttaa teidät. Eläkää Elämää, niin ette näe kuolemaa. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 75:11–12)

Kristus-voima, Kristuksen voimakenttä, on silta kahden maailman välillä. Se on välikappale, jonka avulla jokainen ihminen maan päällä voi luoda elävän yhteyden kuolevaisen ja katoavaisen maailman sekä katoamattoman jumalallisen maailman, Jumalan, välille. Ikuisuus liittyy aikaan maailman sydämen ja ihmissydämen henkikipinän kautta. Näin risti juurrutetaan maahan.

Totuus on elävä sisäinen tieto, Gnosis. Se on tulosta siitä, että henkikipinä on herännyt ja ihminen on liittynyt kosmiseen mysteerikouluun. Gnosis ei koostu dogmeista eikä filosofisista teorioista, eikä sitä tarjoilla ihmiskunnalle hopealautaselta artikkelien, kirjojen tai online-moduulien muodossa. Ihmisen täytyy tunnustaa ja hyväksyä olennainen totuus sisäisestä tarpeestaan ja kiihkeän etsinnän pohjalta. Puhtaan elämän ydin on sisäisesti meissä.

Kristusmysteereissä tämä ydin voidaan kehittää sisäiseksi korkeamman elämän alueeksi, elämän, joka voidaan enintään identifioida sanoihin valo, rakkaus, harmonia, vapaus ja ikuinen synty, Evankeliumeissa ja muissa gnostisissa kirjoituksissa sisäisen elämänalueen kasvua kuvataan *Jeesuksen elämänä*. Kaikki, myös katoamaton sisäinen olento, kasvaa luonnonlakeja noudattaen.

Kristillisessä vihkimysmysterissä on seitsemän vaihetta, eikä yhtäkään niistä voi jättää väliin:

1. Johannes Kastajan syntymä ja palvelutyö
2. Jeesuksen syntymä Betlehemin luolassa tai tallissa ("leipätalossa")
3. Jeesuksen pyhiinvaellus maan päällä
4. kahdentoista opetuslapsen valinta
5. Pyhän Ehtoollisen valmistaminen ja viettäminen
6. ristiinnaulitseminen Golgatan kukkulalla ("pääkallopaikalla")
7. ylösnousemus

Johannes Kastaja symboloi ihmistä, joka maisen elon karuuden syvästi ymmärrettyään keskittyy sisäiseen elämään. Sen ansiosta Jeesus voi syntyä ja kasvaa. Jeesuksen pyhiinvaellus – valovoiman sisäinen kierto – on voimallista valmistautumista maailman ja ihmiskunnan palvelutyöhön, joka johtaa Jordanin kasteseen ja erämaan kiusauksiin.

Sisäisessä kristinuskossa evankeliuminhahmot edustavat luonteemme eri puolia. Opetuslapset Pietari, Johannes ja Jakob edustavat tahtoa, Johannes-ihmisen tunne-elämää ja ajattelua. Juudas symboloi luontaista omistuksenhaluamme, kunnianhimoamme ja vallanhimoamme, joiden kohteena on mainen valtakunta. Jeesus korostaa jatkuvasti, ettei hänen valtakuntansa ole tästä maailmasta.

Jeesuksen sisäiselle ihmiselle tarkoittamat opetukset ovat *sielunravintoa* ja *ihmeravintoa*. Jeesuksen mysteerikoulun oppilaiden henki, sielu ja ruumis muuttuvat. Sisäisen elämän voimat puhdistavat ja muuntavat, saaden kaiken muuttumaan.

Lopulta koittaa aika viettää pääsiäistä, happamattoman leivän juhlaa, rituaalisella aterialla. Viimeinen Ehtoollinen ei ole vuosittain toistuva juhla, vaan syvältä luotaava, seitsenvaiheinen sisäinen prosessi. Pietari (tahto, persoonallisuuden dynaamisuus) ja Johannes (tunne, ainoalle rakkaudelle omistautunut rakkaus) lähetetään valmistamaan *puhdasta leipää*.

Viimeisen ehtoollisen alku kuvaa hetkeä, jolloin alkuperäinen kultainen praanavalo voi ensimmäistä kertaa laskeutua täysin puhtaana leipänä ja elämänviininä fyysiseen ihmiseen palvellakseen transformaatioprosessia. Jeesus haluaa nauttia pääsiäisaterian opetuslastensa kanssa viimeisenä iltana, ennen maallisen elämänsä loppua. Hän panee alulle muistojuhlan uhristaan ihmiskunnan palveluksessa ja kaikkien pelastamiseksi.

Opetuslapset ovat kuolevaisen ihmisen sisällä olevien kahdentoista ohjaavan elementin mystisiä symboleja, joita ilman sisäinen ja ulkoinen elämä ovat mahdottomuus. Leipä ja viini ovat sisäisiä voimia, jotka leviävät kaikkialle ihmisen järjestelmään opetuslasten kautta. Leipä on ei-maista elämänenergiaa, jota uusi eetteriruumis – sisäisen Jeesuksen sisäinen liha – rakentaa. Viini, Jeesuksen veri, on uutta astraalivoimaa, joka *pyhittää* itsensä sielun oppilaan vereksi. Tällä tavalla varustettuna ihminen voi jatkaa kulkuaan *Kristuksessa* palvellakseen maailmaa ja ihmiskuntaa.

Antautumisesta kaikuvat ilmoille sanat:

Viisaudessa, Rakkaudessa ja Oikeudenmukaisuudessa Sinun valtakuntasi tulkoon kaikille.

Sinun pyhä Tahtosi tulkoon täytetyksi aina samoin kuin Taivaassa myös maan päällä.

Salli meidän joka päivä nauttia Sinun pyhää Leipääsi ja elävän Viiniköynnöksesi hedelmiä.

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 76:20)

Tämän jälkeen Jeesus pesee opetuslasten jalat. Sisäinen mestari, Jeesus, pesee persoonallisuuden tärkeät osat, joiden vertauskuvana ovat opetuslapset, jotta

heitä voitaisiin käyttää korkealla tasolla vapautuspolulla. Toisten jalkojen peseminen oli yleensä orjien työtä. Tässä se edustaa mysteerikoulun jäsenten keskinäistä sidettä: sisäistä polkua on mahdollista kulkea vain palvelemalla, niin että korkeampi palvelee alempaa.

Se että sallii jonkun toisen pestä omat jalat, on merkki henkilön valmiudesta *ylittää kynnyksen* ja viettää ylösnousemuksen sisäistä pääsiäisjuhlaa. Hän tietää, että sisäinen mestari on vahvempi kuin hän itse ja antautuu siksi tämän johdatukseen vapaaehtoisesti ja luottavaisena. Jokainen sielun oppilas joutuu ennen pitkää tähän alttiuden testiin.

Ne, jotka luopuvat omasta maisesta tahdostaan ja seuraavat uutta sisäistä mestaria, astuvat kynnyksen yli *puhtain jaloin*. He tunnistavat syvällä sydämessään ja suurella oivalluksella: niin luonnollisessa kuin henkisessä. Minun opetukseni ja elämäni ovat lihaa ja juomaa sinulle, Elämän Leipää ja Pelastuksen Viiniä. Samoin kuin vilja ja viinirypäleet muuntuvat lihaksi ja vereksi, niin pitää luonnollisen mielen muuttua henkiseksi. Pyrkikää muuttamaan luonnollinen henkiseksi. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 32: 7–8)

*Vahdi ja rukoile, ettet joudu kiusaukseen:
henki kyllä on altis, mutta liha on heikko.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 77:8

Kertomus

Kiirastorstai

GETSEMANEN PUUTARHA JA JUUDAKSEN KAVALLUS

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMISTA, LUVUT 77 JA 78

Heidän mennessään Öljymäelle Jeesus puhui heille: ”Minun vuokseni teitä kaikkia tullaan loukkaamaan tänä yönä, sillä on kirjoitettu: lyön paimenta, ja lampaat ja kattras hajaantuvat. Mutta sitten kun olen noussut ylös, menen teidän edeltänne Galileaan.”

Simon vastasi ja sanoi: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu.” Siihen Herra sanoi: ”Simon, Simon, katso, Saatana haluaa saada sinut voidakseen siivilöidä sinut kuin vehnän. Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi olisi riittämätön. Ja kun olet parantanut tapasi, vahvista veljiäsi.” Tämä vastasi hänelle: ”Herra, olen valmis kulkemaan kanssasi sekä vankilaan että kuolemaan.” Jeesus sanoi: ”Sanon sinulle, Simon, kukko ei ehdi kiekua tänä yönä ennen kuin sinä olet ehtinyt kolmasti kieltää tuntevasi minut.”

Sen jälkeen, kun Jeesus oli ylittänyt heidän kanssaan Kedronin puron, he saapuivat Getsemanen puutarhaan. Hän sanoi opetuslapsille: ”Istukaa tässä sillä aikaa, kun menen tuonne etäämmälle rukoilemaan.” (Myös Juudas, hänen kavaltajansa, tunti sen paikan, sillä Jeesus oli usein levännyt siellä opetuslastensa kanssa).

Sitten hän sanoi heille: ”Minun sieluni on ylenpalttisen murheellinen, kuolemaksi asti. Jääkää tähän ja valvokaa kanssani.”

Hän meni vähän kauemmas ja lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: ”Oi minun Isä-Äitini, jos mahdollista, anna tämän maljan mennä ohitseni, älköön kuitenkaan tapahtuko minun, vaan Sinun tahtosi.” Taivaan enkeli ilmestyi hänelle ja vahvisti häntä. Hän palasi opetuslasten luo ja löysi heidät nukkuvina. Hän sanoi Pietarille: ”Mitä, etkö pystynyt valvomaan kanssani edes tuntia? Valvo ja rukoile, ettet joudu kiusaukseen. Henki kyllä haluaa, mutta liha on heikko.” Hän meni vielä toisen

kerran pois rukoilemaan sanoin: ”Oi minun Isä-Äitini, ellei tämä malja mene ohitseni ilman että juon siitä, tapahtukoon Sinun tahtosi.”

Suuressa tuskassa hän rukoili yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli kuin suuria veripisaroita, jotka putosivat maahan. Kun hän palasi, hän löysi heidät taas nukkumasta, sillä heidän luomensa olivat raskaat. Hän jätti heidät ja meni kolmannen kerran rukoilemaan sanoen: ”Oi minun Isä-Äitini, ei minun vaan Sinun tahtosi tapahtukoon niin maan päällä kuin taivaassa.” Tämän jälkeen hän palasi opetuslasten luo ja sanoi heille: ”Jatkakaa nukkumista ja levätkää. Katso, aika on käsillä, ja ihmisen Poika kavalletaan synnintekijöiden käsiin. Nouskaa, lähtekäämme, kavaltajamme on lähellä.”

Kavaltaminen

Jeesuksen vielä puhuessa, katso, suuri väenpaljous tuli sinne, ja Juudas, jota sanottiin Iskariotiksi, kulki heidän edellään. Juudas oli saanut ylipapeilta ja farisealaisilta joukon miehiä ja virkamiehiä, ja he tulivat sinne lyhtyineen, soihtuineen ja aseineen. Jeesus, joka tiesi, mitä tulisi tapahtumaan, meni heidän luokseen ja kysyi: ”Ketä etsitte?” He vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.” Jeesus sanoi heille: ”Minä se olen.”

Heti hänen sanottuaan heille ”minä se olen” he perääntyivät ja heittäytyivät maahan. Kun he nousivat, hän kysyi heiltä uudelleen: ”Ketä etsitte?” Ja he vastasivat: ”Jeesus Nasaretilaista.” Jeesus vastasi: ”Sanoin jo, että minä se olen. Jos siis etsitte minua, antakaa asioiden kulkea rataansa.” Nyt se, joka oli hänet kavaltava, antoi merkin ja sanoi: ”Se, jota suutelen, on hän. Ottakaa hänet kiinni.” Hän tuli suoraan Jeesuksen luo ja sanoi ”terve, Mestari”, ja suuteli häntä. Jeesus sanoi hänelle: ”Ystävä, miksi tulit? Suudelmallako kavallat ihmisen Pojan?” Sitten Jeesus sanoi temppelin ylipapeille, päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet hänen luokseen: ”Miksi te ilmaannutte tänne miekkoinenne ja keppeinenne kuin ryöväreitä vastaan? Kun olin kanssanne joka päivä temppelissä, ette kohottaneet kättänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta.”

Tämän jälkeen he ottivat Jeesuksen kiinni. Simon Pietari ojensi kätensä, veti miekan huotrasta ja sivalsi ylipapin palvelijalta korvan irti. Jeesus sanoi hänelle ”Pistä miekkasi huottraan, joka miekkaan tarttuu, se miekkaan hukkuu.” Ja Jeesus koski palvelijan korvaan, ja se parani. Hän sanoi Pietarille: ”Luuletko etten voisi

rukoilla Isä-Äitiäni, ja Hän antaisi heti enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä? Mutta miten kirjoitukset silloin toteutuisivat niin kuin kuuluu?”

Silloin kaikki opetuslapset hylkäsivät hänet ja pakenivat. Ne, jotka olivat ottaneet Jeesuksen kiinni, johdattivat häntä pois ylipappi Kaifaksen luo, mutta veivätkin hänet Hannaksen, Kaifaksen apen, luo, joka oli ylipappina sinä vuonna.

Kaifas oli neuvonut juutalaisia, että olisi tarkoituksenmukaista, että yksi mies kuolisi ihmisten syntien edestä. Kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet yhteen, mutta Pietari, Johannes, Simon ja Juudas kulkivat matkan päästä ylipapin palatsiin ja menivät sisään istuakseen palvelijoiden joukossa ja nähdäkseen lopun.

Palvelijat olivat sytyttäneet hallin keskelle tulen ja istuutuneet, ja Pietari istuutui heidän joukkoonsa ja lämmitteli siinä. Myös Simon istui hänen luonaan. Eräs neito katsoi häntä hänen istuessaan tulen ääressä, katsoi häntä vakavasti ja sanoi: ”Tämä mies oli myös hänen kanssaan.” Mutta Simon kielsi hänet sanoen: ”Nainen, minä en tunne häntä.” Hetken päästä joku toinen näki hänet ja sanoi: ”Sinäkin olet yksi heistä.” Ja Simon vastasi: ”Mies, en ole.” Noin tunnin sisällä joku vahvisti luottamuksellisesti sanoen: ”Totisesti tämä mies oli Jeesus Nasaretilaisen kanssa, sillä hänen murteensa paljastaa hänet.” Simon kielsi kolmannen kerran ja vannoi: ”En tunne sitä miestä.”

Ja vielä hänen puhuessaan kukko kiekui. Herra kääntyi ja katsoi Simonia. Ja Simon muisti Herran sanat, sen että tämä oli sanonut ”ennen kuin kukko tänään kiekai-see, sinä olet kieltänyt minut kolme kertaa.” Ja Simon meni pois ja itki katkerasti.

Pitkäperjantai

TODISTE UUDENLAISESTA SISÄISESTÄ
LUJUUDESTA

Pohdittavaksi

Pitkäperjantai

TODISTE UUDENLAISESTA SISÄISESTÄ LUJUUDESTA

Totuus, jumalallinen mysteeri, on yksi ja jakamaton. Mikään ei voi erottaa ihmistä Kristus-voimasta, ellei hän itse irtaudu siitä ja tee itselleen *epäjumalankuvaa*. Kosminen mysteerikoulu on kaikkialla läsnä ja yrittää herättää jokaisen ihmisen sydämessä olevan valonsiemenen kuolonunestaan. Puhdas, ei-mainen valovoima laskeutuu tätä tarkoitusta varten maiseen persoonallisuuteen.

Sisäisen ihmisen, Jeesuksen, ensiherääminen *valon suudelmaan* aiheuttaa syvästi koettavan koti-ikävän ja järkkymättömän tiedon korkeamman inhimillisen elämänmuodon olemassaolosta. Lisäksi se tuo jotakin täysin uutta: tietoisin kokemuksen omasta kaksijakoisuudesta, sisäisen Toisen olemassaolon tunnistamisen. Siitä hetkestä alkaen *rinnassa puhuu kaksi ääntä*.

Tällainen kaksijakoisuus, korostunut tietoisuus kahdesta mikrokosmisesta olennosta, on erikoislaatuinen tila, jossa ihminen kuulee sekä kuolevaisen että äskettäin heränneen sisäisen olennon äänen. Jokaisessa elämän tilanteessa voimme valita toisen kahdesta tiestä, joko ulkoisen polun, jolla ulkoinen ihminen kasvaa ja lopulta kuolee tai sisäisen polun Betlehemistä Golgatalle, jolla sisäinen olento kasvaa ja siirtyy uuteen elämään. Kumpikin polku kutsuu meitä, mutta ihmisinä olemme taipuvaisia pakoilemaan valintaa ja tekemään kompromisseja.

Kristus-voima uhrautuu ja tarjoaa itseään niille, jotka kamppailevat edistyäkseen sisäisellä polulla ja voittaakseen ulkoisen polun kiusaukset kerta kerran jälkeen ja hylätäkseen muotojen maailman epäjumalankuvat. Henkisen leivän ja viinin voima ravitsee sisäistä ihmistä ja puhdistaa ulkoisen ihmisen, niin että hänestä tulee sisäisen ihmisen palvelija. Ne jatkavat rinnakkaiseloaan, kumpikin oman polkunsa puoleen vetämänä!

Sitten alkaa pääsiäisjuhlan vaihe. Pietari ja Johannes (tahto eli pää sekä tunne eli sydän) saavat tehtäväkseen valmistaa happamatonta leipää. Pää ja sydän voidaan valaa yhdeksi vain sillä edellytyksellä, että kumpikin sitä tahtoo ja todella kaippaa. Niiden on täytynyt ensin puhdistua riittävästi vastaanottaakseen puhdasta ”käymätöntä” valovoimaa. Tahratonta valovoimaa, puhdasta Kristusta voiman muodossa, kutsutaan mysteereissä karitsaksi tai Kristuksen vereksi.

Se on täysin ei-maallista ja voimakkaasti muuntavaa voimaa, jota ei voida vastaanottaa muulla tavalla kuin tähän erityistarkoitukseen valmistettuun pikariin tai maljaan, Graaliin. Pietari ja Johannes, puhdas tahto ja puhdas kaipaaminen, muodostavat yhdessä tällaisen maljan, joka symboloi ulkoisen ihmisen saavuttamaa päänsä ja sydämensä ykseyttä. Malja esitetään seuraavasti: sen jalka on sydämessä, ja kurkunpään kohdalta malja avautuu valoa vastaanottavaksi maljaksi, pääksi.

Tähän maljaan pääsiäislammas uhrataan ja siinä Joosef Arimatealainen vie Jeesuksen veren länteen, laskevan auringon maahan. Viini vastaanotetaan tähän sisäiseen maljaan, joka on valmistettu Pyhän Ehtoollisen seitsenkertaisen mysteerin aikana. Jeesus sanoo maljasta Getsemanen puutarhassa:

”Oi, Isä-Äiti, jos mahdollista, anna tämän maljan mennä ohitseni; ei kuitenkaan minun tahtoni, vaan Sinun tahtosi tapahtukoon.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 77:6)

Getsemane on naisennimi ja tarkoittaa ”oliiviöljyn puristinta” tai ”öljyastiaa”. Pyhä Henki, seitsenkertaisesti muuntava valo, on feminiininen ilmentävä prinssiippi. Sen johtaminen seitsemän säteen kautta vaikuttaa persoonallisuuteen oliiviöljypuristimen tavoin. Öljy symboloi sielunvoimaa, sisäisen ihmisen lujuttamista.

Kertomus Getsemanen puutarhan tapahtumista käsittelee henkistä prosessia, jossa puhdas sielunvoima, arvokas öljy, vapautetaan suurta huolellisuutta noudattaen persoonallisuudesta ja kerätään erityiseen astiaan: sieluruumiiseen. Tällä äärettömän herkällä prosessilla on valtava merkitys sisäisen ihmisen ylösnousemukselle.

Tästä syystä Jeesuksen (Rakkauden) huoli tästä sisäisestä sielunkamppailusta saa hänet rukoilemaan kolme kertaa. Hän haluaa päästä selville siitä, onko tämä todellakin oikea hetki. Sillä opetuslapset vajoavat toistuvasti uneen Öljymäellä, koska ’henki on kyllä halukas, mutta liha on heikko’. Ahdingossaan Jeesus kysyy

kolme kertaa, tuleeko malja tosiaankin hyväksyä juuri nyt, sillä hän tiesi, että hetki edellyttäisi persoonallisuuden heränneen tietoisuuden osallistumista.

Opetuslapset edustavat persoonallisuuden kahtatoista osaa, jotka levittäytyvät päästä kuin puun oksat kaikkialle fyysiseen ruumiiseen. Opetuslapset ovat korvaamattomia fyysisille ja henkisille prosesseille. Siksi Jeesus pesi heidät Pyhällä Ehtoollisella. Nyt hän vie tämän ”oliivipuun” mukanaan vuorelle ja työntää sen sielujen kenttään, jotta opetuslapset voisivat saada tietoonsa, mitä pian tapahtuu. He kuitenkin vaipuvat uneen. Normaali valvetietoisuus ei pysy tässä mukana, ainoastaan sisäinen näkökyky pystyy siihen.

Opetuslapsista vain yksi ei seuraa häntä vuorelle, Juudas Iskariot. Hänet me kaikki tunnemme, opetuslapsen, jonka Jeesus oli itse valinnut vaelluksilleen. Hän oli alun perin tullimies (Vesimiesevangeliumi 88: 21–26), toisin sanoen ihminen, jolle täytyy aina maksaa päästäkseen eteenpäin. Hän edustaa luontaista omistushalua, pätemisentarvetta ja vallanhimoa.

Nämä voimat ovat sangen voimakkaita. Ne sitovat jokaisen atomimme aineen maailmaan. Sisäinen Juudas pyrkii kaiken aikaa asettamaan korkeamman elämän maisiin puitteisiin tinkimällä ja tekemällä kompromisseja. Henkisellä polulla Jeesus ei tule kavalletuksi ainoastaan kertaalleen vaan toistuvasti. Juudas kompastuu kynnykseen, joka hän itse on tullimiehenä, joten hän ei voi osallistua pääsiäisen viettoon. Samasta syystä hän ei seuraa Jeesusta myöskään Öljymäelle, vaan menee ylipappi Kaifaksen luo.

Siinä kun Pietari on puhdistuneen tahdon vertauskuva, Kaifas edustaa ulkoisen ihmisen edelleen voimassa olevaa tahtoa. Kaifas ymmärtää viimeisen hetkensä koittavan, ellei hän onnistu nopeasti poistamaan valovoimaa, Jeesusta, ”omasta valtakunnastaan”.

Tinkijä Juudas on helppo saalis Kaifakselle, sillä hän ei ymmärrä polkua eikä häntä ole vihitty Öljymäellä. Sen vuoksi hän noudattaa edelleen Mooseksen ulkoista lakia, jonka mukaan pääsiäistä vietetään teurastamalla karitsa, pääsiäislammas, Jerusalemin porttien sisäpuolella. Ja sen vuoksi hän myös osti lampaan palvelualttiina Jeesukselle, mutta Jeesus kieltäytyi uhraamasta sitä. Sen sijaan opetuslapset ja Jeesus, Jumalan karitsa, nauttivat pääsiäisateriaksi leipää sisäisen Jerusalemin porttien sisäpuolella.

Sisäinen Kaifas hyödyntää välittömästi tätä välikohtausta tuomitakseen Jeesuksen kuolemaan. Laki määrää, että lammas täytyy uhrata! Juudas lupaa kavaltaa Jeesuksen maksua vastaan. Juudas osoittaa *kuolemansuudelmallaan*, kuka miehistä on Jeesus. Näin hän luovuttaa Jeesuksen ylipappien, temppelinpalvelijoiden ja farisealaisten käsiin.

Simon Pietari haluaa suojella Jeesuksen elämää ja vetää esiin tahdonvoiman miekan. Tämä on täysin luonnollinen reaktio, jota Jeesus ei suvaitse vaan sanoo:

”Laita miekka huotraan. Joka miekkaan tarttuu, se miekkaan hukkuu.” Hän sanoo Pietarille lisäksi: ”Luuletko, etten voi pyytää Isä-Äitiä avuksi? Hän lähettäisi minulle heti kaksitoista legioonaa enkeleitä. Mutta kuinka kirjoitukset silloin toteutuisivat niin kuin niiden kuuluu?” Silloin opetuslapset hylkäsivät hänet ja pakenivat. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 78: 8–10)

Lyhyen ajan sisällä rohkea ja vilpitön Simon Pietari on kieltänyt Jeesuksen kolme kertaa. Kukko kiekaisee, Jeesus kääntyy ympäri ja katsoo häntä. Pelko on aina voimakkaampi kuin ihmistahto, oli se kuinka puhdas hyvänsä. Simon lähtee pois ja itkee katkerasti.

Tällä tavalla sielun öljy uutetaan persoonallisuudesta viimeistä pisaraa myöten. Sisäinen ihminen osoittaa lujuuksensa ja luottamuksensa antamatta periksi ulkoisen ihmisen vaistoille. Eihän sisäisen valon tarvitse taistella, se vain on. Se ei vetäydy pois, ja Karitsa antautuu vapaaehtoisesti ja vangitaan, jotta henkinen prosessi päättyisi hyvin.

Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta.

Kahdentoista pyhän evankeliumi 81:8

Kertomus

Pitkäperjantai

ROOMALAINEN OIKEUDENKÄYNTI, RISTIINNAULITSEMINEN JA HAUTAUS

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUVUT 81, 82 JA 83

He veivät Jeesuksen Kaifaksen luota oikeussaliin, maaherra Pontius Pilatuksen eteen. Oli varhainen aamu, eivätkä he itse menneet oikeussaliin, jotta eivät saastuisi vaan voisivat viettää juhlaa. Pilatus meni sen tähden ulos heidän luokseen ja kysyi: ”Mistä syytätte tätä miestä?” He vastasivat: ”Ellei hän olisi pahantekijä, emme olisi tuoneet häntä käsiisi. Meillä on laki, jonka mukaan hänen tulee kuolla, koska hän haluaa muuttaa Mooseksen meille antamat tavat ja riitit. Hän jopa kutsui itseään Jumalan Pojaksi.”

Silloin Pilatus sanoi heille: ”Ottakaa hänet ja tuomitkaa oman lakinne mukaan.” Sillä hän tiesi heidän tuoneen hänet sinne kateudesta. Silloin juutalaiset vastasivat hänelle: ”Meillä ei ole lain oikeutta tuomita ketään kuolemaan.” Näin Jeesuksen sanat tulivat täytetyiksi, kun hän puhui millä kuolemalla hänen tulisi kuolla. He syyttivät häntä myös sanoilla: ”Me näimme hänen yllyttävän kansaa, kieltävän maksamasta veroja keisarille ja väittävän, että hän itse on Kristus, kuningas.”

Tämän jälkeen Pilatus palasi oikeussaliin ja kutsui Jeesusta sanoen: ”Oletko sinä juutalaisten kuningas?” Jeesus vastasi: ”Puhutko omasta aloitteestasi vai sen perusteella, mitä muut kertoivat minusta?” Pilatus vastasi: ”Olenko minä kenties juutalainen? Sinun oma kansasi ja ylipapit toivat sinut minun luokseni. Mitä olet tehnyt?” Jeesus vastasi: ”Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta. Jos valtakuntani olisi tästä maailmasta, palvelijani olisivat taistelleet sen edestä, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Minun valtakuntani ei kuitenkaan ole täällä.” Siihen Pilatus sanoi: ”No, olet siis sittenkin kuningas?” Jeesus vastasi: ”Sinä sen sanot, niin, kuningas minä olen. Olen syntynyt ja tullut maailmaan todistamaan totuudesta. Jokainen totuudessa elävä kuulee minun ääneni.”

Pilatus kysyi: ”Mikä on totuus?” Jeesus sanoi: ”Totuus on taivaasta.” Pilatus sanoi: ”Sittenpä totuus ei ole maan päällä.” Jeesus sanoi Pilatukselle: ”Usko siihen, että totuus on maan päällä niiden keskuudessa, jotka ottavat sen vastaan ja tottelevat sitä. Oikeudenmukaisesti tuomitsevat kuuluvat totuudelle.” Tämän kuultuaan Pilatus meni jälleen ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: ”En löydä hänestä mitään syytä.”

Kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät Jeesusta, hän ei vastannut mitään. Silloin Pilatus sanoi hänelle: ”Etkö kuule, kuinka paljon heillä on sinua vastaan?” Hän ei vastannut sanallakaan, ja maaherra ihmetteli häntä suuresti. Hän sanoi heille toistamiseen: ”En löydä hänestä mitään syytä.” Ja nämä raivosivat entistä kiihkeämmin ja sanoivat: ”Hän yllyttää kansaa ja opettaa kaikkien juutalaisten parissa Galileasta tänne saakka.” Kuullessaan nimen Galilea, Pilatus kysyi, oliko mies galilealainen.

Heti kuultuaan hänen kuuluvan Herodeksen tuomiovallan alaisuuteen hän lähetti hänet Herodeksen luo, joka oli juuri silloin Jerusalemissa. Herodes ilahtui nähdessään Jeesuksen, koska oli jo pitkään halunnut tavata hänet ja koska oli kuullut kerrottavan hänestä paljon. Hän myös toivoi saavansa nähdä hänen tekevän jonkin ihmeen. Hän kuulusteli Jeesusta pitkään, mutta tämä ei vastannut.

Ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat siellä ja syyttivät häntä kiivaasti. Monet väärät todistajat nousivat häntä vastaan ja syyttivät häntä teoista, joita hän ei ollut tehnyt. Herodes ja hänen soturinsa pilkkasivat häntä, pukivat hänet loistavaan pukuun ja lähettivät sitten takaisin Pilatuksen eteen. Sinä päivänä Pilatus ja Herodes ystävästyivät keskenään, vaikka sitä ennen olivat olleet vihamiehiä.

Pilatus palasi oikeussaliin ja sanoi Jeesukselle: ”Mistä sinä tulet?” Mutta Jeesus ei vastannut. Pilatus sanoi: ”Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta ristiinnaulita sinut tai vapauttaa sinut?” Jeesus vastasi: ”Sinulla ei voi olla mitään valtaa minuun, paitsi jos se olisi annettu sinulle ylhäältä. Sen vuoksi sen synti, joka antoi minut sinun käsiisi, on suurempi.”

Siitä hetkestä lähtien Pilatus yritti vapauttaa hänet, mutta juutalaiset huusivat: ”Jos vapautat tämän miehen, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsestään kuninkaan, puhuu keisaria vastaan.” Pilatus kutsui koolle ylipapit ja hallitusmiehet. Hänen istuuduttuaan tuomarin istuimelle hänen vaimonsa lähetti hänelle

viestin, jossa sanottiin: ”Älä sekaannu tuon vanhurskaan miehen asiaan, sillä minä olen unessani kärsinyt paljon hänen tähtensä.”

Pilatus sanoi heille: ”Olette tuoneet tämän miehen luokseni kansan eksyttäjänä. Katso, olen tutkinut hänet teidän edessänne enkä ole löytänyt tästä miehestä mitään niistä syistä, joista häntä syytätte. Ei myöskään Herodes, sillä lähetin hänet hänenkin luokseen, ja katso, mitään minkä vuoksi hän ansaitsisi kuolemanrangaistuksen, ei hänestä löytynyt. Teillä on kuitenkin tapana vapauttaa yksi vanki pääsiäisenä. Haluatteko siis, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?”

Niin he huusivat: ”Ei tätä miestä, vaan Barabbaan.” Barabbas oli ryöväri, joka oli heitetty vankilaan syytettynä kapinan lietsomisesta ja murhasta. Pilatus halusi vapauttaa Jeesuksen ja puhui heille jälleen: ”Kumman näistä kahdesta haluatte minun vapauttavan, Barabbaan vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?” He vastasivat: ”Barabbaan.”

Silloin Pilatus kysyi heiltä: ”Mitä minun pitää sitten tehdä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?” He kaikki sanoivat: ”Anna ristiinnaulita hänet.” Maaherra sanoi: ”Miksi? Mitä pahaa hän on tehnyt?” Mutta nämä huusivat yhä äänekkäämmin: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet.” Sen tähden Pilatus meni jälleen ulos ja sanoi heille: ”Katso, tuon hänet taas ulos teille tietääksenne, etten löydä syytä hänestä.” Ja he huusivat: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!”

Pilatus kysyi kolmannen kerran: ”Miksi? Mitä pahaa hän on tehnyt? En ole löytänyt aihetta tuomita häntä kuolemaan. Siksi jätän hänet ruuskittavaksi ja sitten päästän hänet vapaaksi.” He alkoivat heti huutaa suureen ääneen vaatien häntä ristiinnaulittavaksi. Heidän ja ylipappien äänet pääsivät voitolle.

Kun Pilatus huomasi, ettei hän päässyt voitolle, vaan syntyi melkoinen mellakka, hän otti vettä ja pesi kätensä kansanjoukon edessä ja sanoi: ”Olen viaton tämän nuhteettoman ihmisen vereen, hänet luetaan teidän tiliinne.” Kaikki vastasivat: ”Tulkoon hänen verensä meidän ja lastemme päälle.” Pilatus langetti tuomion heidän vaatimustensa mukaisena ja luovutti hänet alttiiksi heidän mielivallalleen.

Ristiinnaulitseminen

Hän vapautti heille Barabbaan. Kun Jeesus oli ruoskittu, hänet vietiin ristiinnaulittavaksi. Maaherran sotilaat veivät Jeesuksen kaupungintalolle ja kokosivat joukon sotilaita hänen ympärilleen. He riisuiivat hänet ja pukivat purppuravaipaan. He punoivat kruunun orjantappuroista ja laittoivat sen nyt hänen päähänsä ja ruo'on hänen oikeaan käteensä. He polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä sanoen: ”Terve juutalaisten kuningas!”

Sitten Jeesus tuli ulos päässään orjantappurakruunu ja yllään purppuravaippa. Pilatus sanoi heille: ”Katsokaa ihmistä!” Kun ylipapit ja viranhaltijat näkivät hänet, he huusivat sanoen: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet.” Pilatus sanoi heille: ”Ottakaa ja ristiinnaulitkaa hänet, sillä minä en löydä hänestä mitään syytä.”

He sylkivät hänen päälleen ja ottivat ruo'on ja löivät sillä hänen päätänsä. Pilkatuaan häntä he riisuiivat häneltä purppuravaipan ja pukivat hänet omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi.

Häntä pois viedessään he ottivat kiinni kyreneläisen miehen nimeltä Simon, joka oli tulossa pellolta. He laittoivat ristin hänen selkäänsä ja käskivät häntä kantamaan sitä Jeesuksen perässä. Suuri joukko kansaa, myös naisia, seurasi häntä itkien ja valittaen. Jeesus kääntyi heidän puoleensa ja sanoi: ”Jerusalemmin tyttäret, älkää itkekö minun tähteni vaan itsenne ja lastenne tähden. Sillä katso, tulee päivä, jolloin he sanovat: autuaita ovat hedelmättömät ja kohdut, jotka eivät ole koskaan kantaneet lasta ja rinnat, jotka eivät ole koskaan imettäneet. Silloin ruvetaan sanomaan vuorille: kaatukaa päällemme, ja kukkuloille: peittäkää meidät. Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, niin mitä kuivalle sitten tapahtuu?”

Hänen kanssaan vietiin myös kaksi muuta kuolemaan tuomittua rikollista. Kun he olivat saapuneet paikkaan, jota kutsuttiin Kalvaarioksi ja Golgataksi, pääkallopaikaksi, hänet ristiinnaulittiin siellä, samoin rikolliset, toinen hänen oikealle, toinen hänen vasemmalle puolelleen. Ristiinnaulitseminen tapahtui kolmannella hetkellä, ja hänelle annettiin sappeen sekoitettua etikkaa. Sitä maistettuaan hän ei halunnut juoda. Jeesus sanoi: ”Abba Amma, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.”

Silloin sotilaat, jotka olivat naulanneet Jeesuksen ristiin, ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, jokaiselle osansa. Mutta hänen ihokkaassaan ei

ollut saumoja, sillä se oli kudottu ylhäältä alas yhtenä kappaleena. Silloin he sanoivat toisilleen: ”Älkäämme repikö sitä vaan arpokaamme kuka se saa,” jotta toteutuisi kirjoitus, jossa sanotaan: he jakoivat vaatteeni keskenään, ja ihokkaastani he heittivät arpaa. Sen tähden sotilaat toimivat näin.

Sotilaat istuivat ja vartioivat häntä. Hänen yläpuolelleen oli kiinnitetty kirjoitus kreikkalaisin, latinalaisin ja heprealaisin kirjaimin, ja siinä luki: *tämä on juutalaisten kuningas*. Monet juutalaisista lukivat kirjoituksen, sillä Jeesuksen ristiinnaulitsemispaikka sijaitsi lähellä kaupunkia, ja olihan se kirjoitettu hepreaksi, kreikaksi ja latinaksi. Silloin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle, ettei hänen pidä kirjoittaa *tämä on juutalaisten kuningas* vaan *minä olen juutalaisten kuningas*. Pilatus vastasi: ”Minkä kirjoitin, sen kirjoitin.”

Toinen ristiinnaulituista rikollisista pilkkasi häntä sanoen: ”Jos kerran olet Kristus, pelasta itsesi ja meidät.” Mutta toinen nuhteli tätä: ”Etkö pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saanut saman rangaistuksen? Ja meidät on rangaistu oikeudenmukaisesti, sillä saamme palkan teoistamme, mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään väärää.” Hän sanoi Jeesukselle: ”Herra, muista minua, kun pääset valtakuntaasi.” Jeesus sanoi: ”Totisesti, minä sanon sinulle, tänään olet oleva kanssani paratiisissa.”

Ohikulkijat herjasivat häntä, pudistivat päätään ja sanoivat: ”Sinä joka halusit tuhota temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä, pelasta itsesi. Jos olet Jumalan Poika, astu alas ristiltä.” Myös ylipapit pilkkasivat häntä, kun taas kirjanoppineet ja vanhimmat sanoivat: ”Hän pelasti karitsan, mutta itseään hän ei pysty pelastamaan. Jos hän on Israelin kuningas, tulkoon nyt alas ristiltä, niin uskomme häneen. Hän luotti Jumalaan, joten päästäköön Hän hänet nyt vapaaksi, jos haluaa. Sillä tuohan sanoi: *minä olen Jumalan Poika*.”

Myös koronkiskurit ja eläinten ja lintujen kauppiaat puhuivat hänelle samaan tapaan päin silmiä: ”Sinä joka ajoit härkien, lampaiden ja kyyhkysten kauppiaat temppelistä, et itse ole muuta kuin lammas, joka uhrataan.”

Kuudennesta hetkestä maan ylle tuli pimeys, joka kesti yhdeksänteen hetkeen. Jotkut siellä seisovat sytyttivät soihtunsa, koska pimeys oli niin sakea. Noin kuudennella hetkellä Jeesus huusi kovaan ääneen: ”Eli, Eli, lame sabachthani?” Se tarkoittaa: ”Jumalani, miksi hylkäsit minut?” Jotkut siellä seisovista sanoivat sen

kuullessaan: ”Tuo mies kutsuu Eliasta”, toiset sanoivat: ”Hän rukoilee aurinkoa.” Vielä jotkut sanoivat: ”Antaa olla, katsotaan, tuleeeko Elias pelastamaan hänet.”

Ristin luona olivat myös Jeesuksen äiti ja täti Maria, Kleopaan vaimo, sekä Maria Magdalena. Kun Jeesus näki äitinsä sekä rakastamansa opetuslapsen seisovan siinä lähellä, hän sanoi äidilleen: ”Nainen, katso poikaasi!” Ja hän sanoi opetuslapselle: ”Katso äitiäsi!” Ja siitä hetkestä opetuslapsi vei äidin omaan kotiinsa.

Tämän jälkeen, Jeesuksen tietäessä kaiken tulleen täytetyksi, hän sanoi, jotta kirjoitukset toteutuisivat: ”Minun on jano.” He kastoivat sienen etikka-astiassa ja kiinnittivät sen iisopinvarteen ja veivät sen hänen suuhunsa. Jeesus huusi kovaan ääneen: ”Abba Amma, Sinun käsiisi luovutan henkeni.” Kun Jeesus oli saanut etikan, hän huusi kovaan ääneen: ”Se on täytetty”, kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Oli yhdeksäs hetki. Ja katso, tuli kova ukkonen ja salamointi, ja Kaikkein Pyhimmän väliseinä, jonka eteen oli ripustettu esirippu, sortui ja repesi kahtia. Maa järisi ja kalliot halkesivat. Kun sitten sadanpäämies ja muut hänen kanssaan Jeesusta katsomassa olleet tunsivat maanjäristyksen ja näkivät mitä tapahtui, he pelästivät suuresti ja sanoivat: ”Totisesti tämä oli Jumalan Poika.”

Siellä oli myös paljon naisia, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta ja palvelleet häntä. Heidän joukossaan oli Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti. Ja he valittivat sanoen: ”Maailman valo on kätkeyty silmiltämme, Herra, Rakkautemme, on ristiinnaulittu.”

Koska oli valmistuspäivä eikä ruumiita pitänyt jättää ristille sapatiksi (seuraavaksi päiväksi), joka oli pääsiäislauantai, juutalaiset pyysivät Pilatukselta lupaa murtaa heidän jalkansa ja viedä ruumiit pois. Silloin sotilaat tulivat ja katkoivat jalat kahdelta hänen kanssaan ristiinnaulitulta, mutta Jeesuksen kohdalle tultuaan ja hänet kuolleeksi nähtyään he eivät murtaneet hänen jalkojaan vaan yksi sotilaisista lävisti hänen sydämensä keihäällä. Haavasta vuoti heti verta ja vettä. Tämän nähnyt todisti siitä, ja hänen todistuksensa on tosi. Tietäkää hänen puhuneen totta, että tekin uskotte. Sillä kaikki tapahtui niin kuin oli kirjoitettu: ”Häneltä ei murreta ainuttakaan luuta” ja ”keskellä viikkoa Messias otetaan pois.”

Jeesuksen hautaaminen

Illan tullen Joosef Arimatealainen, neuvoston kunnioitettu jäsen, joka myöskin oli odottanut Jumalan valtakuntaa, meni rohkeasti Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. (Hän oli hyvä ja oikeudenmukainen mies, joka ei ollut yhtynyt neuvoston näkemykseen eikä toisten tekoihin.) Pilatus ihmetteli sitä, että Jeesus oli jo kuollut. Hän pyysi sadanpäämiehen luokseen ja kysyi tältä, oliko Jeesus ollut jo jonkin aikaa kuolleen. Kun hän sai kuulla asiasta sadanpäämieheltä, hän luovutti ruumiin Joosefille. Niinpä tämä meni ja haki Jeesuksen ruumiin (ristiltä).

Nikodeemus, joka oli aiemmin samana yönä tullut Jeesuksen luo, toi mirhamin ja aaloemehun sekoitusta, noin sata naulaa. He ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen yrttien kanssa pellavakankaisiin, niin kuin juutalaisten hautajaistapa on. Paikalla, mihin hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, jossa oli uusi hauta, johon ei vielä ollut haudattu ketään. Sinne he laskivat Jeesuksen. Suunnilleen toisen yövartion alussa he hautasivat hänet. He toimivat näin, koska tämä oli juutalaisten (pääsiäisen) valmistuspäivä ja koska hauta oli lähellä.

Maria Magdalena ja toinen Maria sekä Maria Joosefin äiti näkivät, minne hänet laskettiin. He vartioivat sitä hautaa kolmen päivän ja kolmen yön ajan.

Myös hänen kanssaan Galileasta tulleet naiset seurasivat myöhemmin lyhdyt käsissään. He näkivät haudan ja kuinka ruumis laitettiin sinne, ja he surivat häntä. He palasivat ja lepäsivät seuraavan päivän, joka oli juhlapäivä. Sitä seuravana päivänä he ostivat ja valmistivat yrttejä ja voiteita ja odottivat lepopäivän päättymistä.

Sitä seuraavana päivänä ylipapit ja fariseukset tulivat yhdessä Pilatuksen luo ja sanoivat: ”Herra, muistamme mitä petturi sanoi ollessaan vielä elossa, *kolmen päivän päästä nousen ylös*. Käske siis vahtia hautaa, kunnes kolmas päivä on mennyt, muuten hänen opetuslapsensa tulevat yöllä ja vievät hänet pois. Sitten he sanovat ihmisille: ’Hän on noussut kuolleista’ jolloin viimeinen petos olisi ensimmäistä pahempi.” Pilatus vastasi heille: ”Tuossa on vartijoita, menkää ja vartioikaa niin hyvin kuin voitte.” Niin he menivät ja turvasivat haudan sinetöimällä sisäänkäynnin ja asettamalla vartion kolmanteen päivään saakka.

Pääsiäistä edeltävä lauantai

RISTINVOITTO ITSESTÄ

Pohdittavaksi

Pääsiäistä edeltävä lauantai

RISTINVOITTO ITSESTÄ

Risti on yksi ihmiskunnan vanhimmista symboleista. Tämä universaali symboli löytyy monimuotoisena monista kulttuureista. Tunnumme muinaisen Intian svastikan, muinaisen Egyptin ankh-ristin, intiaanien lääkepyörät ja tietenkin myös latinalaisen ristin, joka liitetään kristinuskoon.

Jokainen symboli puhuu ainutkertaista kieltään ja koskettaa tietoisuutemme syvempiä tasoja, ja etenkin sisäistä olemusta. Kun totuudenetsijä keskittyy universaaleihin symboleihin, hän saa yhteyden tuohon kieleen.

Risti voidaan muiden yleissymbolien tavoin ymmärtää seitsemällä tavalla, eikä pelkästään päällä vaan varsinkin sydämellä. Sydämellä on omat, järjelle tuntemattomat syynsä. Universaalit symbolit lähettävät suurta voimaa. Universaali risti kertoo ikuisuuden ja ajan yhteydestä, siitä kuinka katoamaton henkivoima virtaa aineen maailmaan ja kuinka maailma ja ihmiskunta voivat kohota ikuisuuteen.

Ristin dynaamista todellisuutta ovat portti ja/tai tikapuut, joiden kautta voidaan kohota korkeampaan elämänkenttään. Gnostisen polun kulkijasta tulee risti: hänen ruumiinsa on vahva kuin puu mutta katoavainen. Leikkauspisteestä, henkikipinästä, virtaava sisäinen voima tekee hänestä toisaalta katoamattoman. Universaali risti on uskon, toivon ja rakkauden loistava ja iloinen vertauskuva.

Valtaosa ihmisistä pitää ristiinnaulitsemista ulkoisena tapahtumana, ja silloin risti on tuskaan, kärsimyksen ja kuolemaan assosioituva puunpala. Evankeliumikertomukset Jeesuksen ristiinnaulitsemisesta on ymmärretty väärin vuosisatojen ajan. Kun ei tiedetä, että niiden symboliikka kertoo sisäisestä vapautumisesta, nähdään vain niiden ulkoinen puoli. Niiden sisältämä syvällinen totuus on hunnutettu, ja se avautuu ainoastaan niille, jotka kestävät sen ja pystyvät jakamaan sitä.

Tieteen keinoilla vapauttavaa uskontoa ei voida todistaa eikä tehdä uskottavaksi, sillä se on tarkoitettu sisäiselle ihmiselle. Ainoastaan sisäisen tiedon koetinkivi, oma sisäinen tuomioistuin, voi määrittää totuutta. Sisältä kumpuava ja tunnistettu totuus on kuitenkin aina alttiina ulkoisen ihmisen tulkinnoille, sillä totuudella on monta hiomapintaa, mutta ihmismieli on rajoittunut.

Tietoisuutemme pystyy omaksumaan totuutta vain osittaisesti, ja se muuttuu joka päivä. On syytä olla valmis luopumaan tämän päivän totuudesta huomisen totuuden hyväksi. Kahdentoista pyhän evankeliumin 69. luvussa sanotaankin: *Jopa profeettojen ja kristinuskoon vihittyjen joukossa on löydetty erheen sanoja. Mutta rakkaus peittää monia virheitä.* (Kahdentoista pyhän evankeliumi 69:6)

Ristiinnaulitseminen ei ilmiönä kuulu pelkästään kristinuskoon, sillä se löytyy jo Platonin kirjoituksista. Platon kirjoitti jo monta sataa vuotta ennen Jeesuksen syntymää, että maailmansielu paljastaa itsensä X:n tai ristin muotoisena (Timaios), että oikeamieliset ruoskitaan, hakataan, sidotaan ja mahdollisesti ristiinnaulitaan (Tasavalta) ja että intohimot naulaavat sielun kiinni ruumiiseen (Faidon).

Ristin symboliikka ja näennäisen yksinkertainen mutta todellisuudessa syvälinen ristiinnaulitseminen ovat täynnä mysteeriviisautta. *Johanneksen tekojen* apokryfikirjan kappaleessa 101 Jeesus, sisäinen ihminen, sanoo: ”*Asioita, joita minusta kerrottiin, ei minulle tapahtunut, mutta niistä asioista, joita ei sanottu, minä kärsin.*” Tällainen toteamus pitää paikkansa sen perusteella, että ulkoiselta ja historialliselta kannalta ihminen Jeesus todellakin ristiinnaulittiin, kärsi ja kuoli samalla kun sisäinen, ihmissilmille näkymätön, mysteerien todellinen Jeesus kutoi uutta valovaatettaan rististä virtaavan voiman avulla. Tämä on tapa, jolla uusi, kasvava henkinen ruumis liittyy vähitellen historiallisen Jeesuksen fyysiseen ruumiiseen, jota puolestaan edustaa Jeesuksen maanpäällinen vaellus sekä opetuslasten valinta.

Katoamaton sielu naulaa itsensä vapaaehtoisesti katoavaiseen ruumiiseen ja luovuttaa itsensä inhimillisten intohimojen armoille. Tätä käsittelee kertomus Jeesuksen vangitsemisesta. Opetuslapset ja Jeesus pysyvät yhdessä vielä jonkin aikaa. Se, että Jeesus otti heidät *ruumiiseensa*, voidaan ymmärtää kirjaimellisesti: uuden henkisen ruumiin säteily sulattaa kaksitoista persoonallisuudenvoimaa itseensä, minkä tuloksena myös persoonallisuus osallistuu muuttumisprosessiin, sielun kautta.

Opetuslapset ovat valmiit sisäisen ihmisen ylösnousemukseen, mutta pakenevat vähän ennen Kaifaksen ja Pilatuksen tuomionjulistusta, sillä he kuuluvat edelleen aineen maailmaan. Salaperäisintä tässä on kristinuskon todellinen mysteeri, se että tapahtuu *kaksi ristiinnaulitsemista*, kaksi prosessia. Jeesuksen fyysinen ruumiis antoi henkensä mahdollistaakseen Jeesuksen henkisen ruumiin vapautumisen näkyvästä ruumiista, irtoamisen rististä. Juuri tästä syystä sisäinen ihminen Jeesus sanoo: ”*Asioita, joita minusta kerrottiin, ei minulle tapahtunut, mutta niistä asioista, joita ei sanottu, minä kärsin.*”

Ristin vaakapalkki ilmentää ulkoista ihmistä ja ulkoista maailmaa. Sisäinen ihminen Jeesus on kiinnitetty vaakapalkkiin, hän on naulinnut itsensä ristille hetkellä, jolloin Jeesus syntyi Betlehemissä. Siitä lähtien sielun valtakunnan voima on laskeutunut maailmaan ja kaikkien gnostista polkua kulkevien sydämiin. Ristin pystypalkki tuli pystytetyksi ja juurrutetuksi maahan Jeesuksen syntymän myötä: hän sitoi itsensä ulkoiseen maailmaan. Hänen todellinen kärsimyksensä – passio – on sitä, että hän kantaa ristiä maailman halki aina ristiinnaulitsemiseensa saakka.

Ristiinnaulitsemisessa hänen uusi ruumiinsa, *ihokas*, jossa ei ole saumoja, vapautuu rististä sotilaiden *heittäessä arpaa* kaikista siihen kertyneistä jumalallisista voimista. Tämä episodi tarkoittaa sitä, että nämä voimat siirtyvät ulkoiseen maailmaan.

Seuraavaksi Jeesus Kristus voi edetä ylösnousemukseen ja taivaaseenastumiseen. Kaksiosaista henkistä polkua kulkevalle ristiinnaulitseminen merkitsee pääsyä uuteen elämäntilaan. Sisäisen ihmisen henkivoiman puhdistama ja muutama polun kulkija elää maailmassa, arkielämän kuohujen keskellä. Sisäinen ihminen, jonka puolesta hän kantaa ristiä ja on risti, on häntä vahvempi. Johanneksen tavoin hän ryhtyy palvelijaksi omasta vapaasta tahdostaan.

Vapautettu sisäinen olento on ykseyttä ja rakkautta, puhdasta valovoimaa, joka on yhteydessä aineen maailmaan muuttuneen ulkoisen olemuksensa välityksellä.

Tätä kokonaisuutta ilmentävät Jeesus ja hänen apostolinsa. Tapahtuu niin kutsuttu *persoonallisuuden vaihdos*. Ulkoinen ihminen kantaa yhä täyden vastuun velvollisuuksistaan, mutta sisäinen olemus on heistä se, joka todella *elää*. Tällä tavalla ristiinnaulitseminen ja ylösnousemus ovat sisäinen juhla polun kulkijoille. Ristiinnaulitseminen on siis vapautumisprosessi. Kysymyksessä on kertomus

ikuisesta Rakkaudesta, joka laskeutuu aikaan pelastaakseen vangin. Jokainen ihminen voi olla elävä Rakkaudenristi.

Jeesuksen ristillä huutamilla seitsemällä viimeisellä sanalla tai lauseella on syvälinen merkitys, ne ovat gnostisen polun yhteenveto. Ristiinnaulitsemisvaiheessa polun oppilas jättää taakseen kaiken alemman, epäpyhän ja kaikki intohimot (joita Platon kuvaa), jotka sitovat ihmisen maiseen elämään. Tämä vaihe on sisäisen voiman ristinvoitto ulkoisista kahleista.

Jeesuksen kanssa ristiinnaulitaan kaksi rikollista. Tämä on syvä vertauskuva. Jeesus inkarnoitui täyttämään erittäin tärkeän mission. Hän lähti mysteerien tielle, loi yhteyden Kristukseen ja vapautti *ristinvaelluksellaan* Kristus-voiman koko ihmiskunnan hyväksi. Hän loi *kosmisen mysteerikoulun*, jossa jokainen ihminen voi kulkea mysteerien tien itsenäisesti tarvitsematta papiston välitysapua. Tätä tarkoittaa esiripun Kaikkein Pyhintä peittävän verhon repeytyminen kahtia.

Siitä lähtien Kaikkein Pyhimpään ovat voineet päästä kaikki sen arvoiset. Kahdentoista pyhän evankeliumin luvussa 82 sanotaan:

Jeesus huusi kovaan ääneen: ”Abba Amma, Sinun käsiisi luovutan henkeni.” Kun Jeesus oli saanut etikan, hän huusi kovaan ääneen: ”Se on täytetty”, kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Oli yhdeksäs hetki. Ja katso, tuli kova ukkonen ja salamointi, ja Kaikkein Pyhimmän erottava muuri, jonka eteen oli ripustettu esirippu, sortui ja repesi kahtia. Maa järisi ja kalliot halkesivat. Kun sitten sadanpäämies ja muut hänen kanssaan Jeesusta katsomassa olleet tunsivat maanjäristyksen ja näkivät mitä tapahtui, he pelästyivät suuresti ja sanoivat: ”Totisesti tämä oli Jumalan Poika.”

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 82:26–28)

*Miksi etsit elävää kuolleiden joukosta?
Hän ei ole täällä vaan ylösnoussut!*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 84:8

Kertomus

Pääsiäistä edeltävä lauantai

YLÖSNOUSEMUS JA MARIA MAGDALENAN KOHTAAMINEN; JEEBUS ILMESTYY KAHDELLE OPETUSLAPSELLE EMMAUKSEN TIELLÄ

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUVUT 84 JA 85

Sapatin päätyttyä ja viikon ensimmäisen päivän valjetessa Maria Magdalena tuli haudalle mukanaan valmistamansa yrtit. Hänen kanssaan tuli myös muita. Kulkiessaan he puhuivat keskenään: ”Kuka vierittää kiven haudan oven edestä?” Silmä kivi oli suuri.

Kun he tulivat paikalle ja katsoivat, he huomasivat, että kivi oli vieritetty pois. Ja katso, tapahtui voimakas maanjäristys, ja Herran enkeli laskeutui taivaasta ja vieritti kiven ovelta ja istuutui sille. Hänen kasvonsa olivat kuin salama ja vaatteensa valkeat kuin lumi. Häntä peljättyjen vartijat vapisivat ja muuttuivat ikään kuin kuolleiksi.

Enkeli vastasi ja sanoi naisille: ”Älkää pelätkö, sillä tiedän teidän etsivän ristiinnaulittua Jeesusta. Hän ei ole täällä, koska hän on noussut ylös kuolleista. Ja katso, hän on mennyt teidän edeltänne Galileaan. Siellä tapaatte hänet. Katso, olen kertonut tämän teille.”

He menivät hautaan eivätkä löytäneet Jeesuksen ruumista. Sitten Maria juoksi Simon Pietarin ja toisen opetuslapsen, sen jota Jeesus rakasti, luo ja kertoi heille: ”Herra on viety haudasta enkä tiedä, mihin hänet on pantu.”

He juoksivat kiireesti takaisin haudalle, katsoivat sisään ja näkivät pellavaiset käärinliinat ja liinan, joka oli ollut hänen päänsä ympärillä, erillään käärinliinoista, taiteltuna omaan paikkaansa. Kun he seisoivat siinä ymmällänsä, katso, kaksi enkeliä seisoivat heidän lähellä kimaltavissa valkeissa vaatteissa ja sanoi heille: ”Miksi etsitte elävää kuolleitten joukosta? Ettekö muista hänen sanoneen vielä

Galileassa ollessaan, että Ihmisen Poika ristiinnaulittaisiin ja nousisi ylös kolmen päivän päästä?” Ja he muistivat hänen sanansa.

He menivät nopeasti ulos ja pakenivat haudalta, sillä he vapisivat hämmästyksestä ja pelosta. Maanjäristyksen aikana haudat avautuivat, ja monet kuolleista pyhistä heräsivät, tulivat ulos haudoistaan hänen ylösnousemuksensa jälkeen, menivät kaupunkiin ja ilmestyivät monille.

Maria kuitenkin seiso haudan ulkopuolella ja itki, ja itkiessään hän kumartui ja katsahti uudelleen hautaan. Hän näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissaan, toisen pääpuolella, toisen jalkojen kohdalla, siinä missä Jeesus oli maannut. Ja he sanoivat hänelle: ”Vaimo, miksi itket?” Hän sanoi heille: ”Koska he ovat ottaneet minun Herrani, enkä tiedä mihin he ovat panneet hänet.”

Tämän sanottuaan hän kääntyi ympäri ja näki Jeesuksen seisovan siinä, mutta hän ei tiennyt, että se oli Jeesus. Jeesus sanoi hänelle: ”Vaimo, miksi itket? Ketä etsit?” Tämä oletti hänen olevan puutarhuri ja sanoi hänelle: ”Herra, jos olet vienyt hänet pois täältä, kerro minulle, mihin olet laittanut hänet, niin vien hänet pois.” Jeesus sanoi hänelle: ”Maria.” Hän kääntyi ympäri ja sanoi: ”Rabbuuni”, mikä tarkoittaa ’Mestari’. Jeesus sanoi hänelle: ”Älä koske minuun, sillä en ole vielä mennyt ylös Isäni ja Äitini luo, vaan menen veljieni luo ja sanon heille, että menen ylös minun Isä-Äitini ja heidän Isä-Äitinsä, Jumalani ja heidän Jumalansa luo.”

Maria Magdalena meni kertomaan opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran ja että hän oli puhunut hänelle näin ja käskennyt häntä ilmoittamaan, että hän oli herännyt kuolleista.

Jeesus ilmestyy kahdelle opetuslapselle Emmauksen tiellä

Katso, kaksi heistä kulki samana päivänä Emmauksen kylään, joka oli noin seitsemän mailin päässä Jerusalemissa. He keskustelivat kaikesta tapahtuneesta. Ja tapahtui niin, että heidän puhuessaan ja tehdessään päätelmiään itse Jeesus lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan. Mutta heidän silmänsä estyivät tunnistamasta häntä. Hän sanoi heille: ”Mistä puhutte keskenänne kävellessänne ja miksi näytätte noin murheellisilta?” Toinen heistä, nimeltään Kleopas, vastasi sanoen: ”Oletko sinä muukalainen Jerusalemissa? Etkö tiedä mitään viimeaikaisista tapahtumista?” Hän sanoi heille: ”Mistä tapahtumista?”

Niin he sanoivat hänelle: ”Siitä mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, teossaan ja sanassaan mahtava Jumalan ja kaiken kansan edessä; siitä kuinka ylipapit ja hallitusmiehet luovuttivat hänet kuolemaan tuomittavaksi ja ristiinnaulitsivat hänet. Ja me luotimme siihen, että hän olisi se, joka pelastaa Israelin, mutta siitä on nyt kulunut kolme päivää, kun nämä asiat tapahtuivat. Niin, ja eräät seurueeseemme kuuluvat naiset aiheuttivat meille hämmennystä, sillä he kävivät aamulla varhain haudalla. Kun he eivät löytäneet hänen ruumistaan, he tulivat ja kertoivat nähneensä myös näyssä enkeleitä, jotka olivat sanoneet, että hän elää. Jotkut niistä, jotka olivat kanssamme, menivät haudalle ja löysivät sen sellaisena kuin naiset olivat sanoneet, mutta häntä he eivät nähneet.” Silloin hän sanoi heille: ”Oi te typerykset ja vähäuskoiset, kun ette vieläkään usko siihen, mitä profeetat ovat kertoneet. Eikö Kristuksen pitänytkin kärsiä tämä kaikki ja sen jälkeen päästä kirkkauteensa?”

Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen hän tulkitsi heille kaikkien kirjoitusten häntä itseään koskevat asiat. Kun he lähestyivät kylää, jonne olivat menossa, niin hän oli aikovinaan jatkaa kulkuaan siitä edemmäs. Mutta he vaativat häntä sanoen: ”Jää luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on laskemassa.” Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen. Kun hän istui heidän kanssaan pöydän ääressä, hän otti leivän ja viinin, kiitti, siunasi, mursi ja antoi heille. Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat hänet. Ja hän katosi heidän näkyvistään. He sanoivat toisilleen: ”Eivätkö sydämemme palaneet sisällämme, kun hän jutteli kanssamme tiellä ja kun hän selitti meille kirjoituksia?”

He nousivat saman tien ja palasivat Jerusalemiin ja löysivät kaksitoista ja heidän kanssaan kokoontuneet ja sanoivat: ”Herra on totisesti noussut ylös ja ilmestynyt Simonille.” Sitten he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he tunnistivat hänet leivän murtamisesta.

Heidän ollessaan Emmauksen tiellä jotkut vartijoista tulivat kaupunkiin ja kertoivat Kaifakselle siitä, mitä oli tapahtunut. Vanhimmat kokoontuivat ylipappien kanssa ja sanoivat: ”Katso, sillä välin kun sotilaat nukkuivat, jotkut hänen opetuslapsistaan tulivat ja veivät ruumiin pois. Eikö Joosef Arimatealainen ole yksi hänen opetuslapsistaan? Siksi hän pyysi ruumista Pilatukselta haudatakseen sen puutarhaansa omaan hautaansa. Antakaamme siis sotilaille rahaa ja käsketään heitä sanomaan: ’Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänet

meidän nukkuessamme.’ Ja kun tämä tulee maaherran korviin, saamme hänet vakuuttuneeksi, niin ettei hän syytä heitä.”

Pääsiäissunnuntai

SISÄISEN OLENNON VAPAUTUMINEN

Pohdittavaksi

Pääsiäissunnuntai

SISÄISEN OLENNON VAPAUTUMINEN

Kristillisen vihkimyksen seitsemän vaihetta huipentuvat loistavaan ylösnousemukseen. Vertauskuvallisella tiellä Betlehemistä Golgatalle sielu on voittanut oppilaansa, maisen ihmisen, luonnon vastuksen lopullisesti. Mikrokosmoksista on tullut kuolematon ylösnousemusruumis, ja näin se on vapautunut elämän ja kuoleman pyörästä. Nyt se osallistuu Jumalan luomissuunnitelman toteuttamiseen eheänä välineenä.

Ristiinnaulitsemisen prosessissa mainen persoonallisuus lakkaa vaikuttamasta sisäiseen ihmiseen, joka vapautuu näin vankilastaan ja alkaa todella elää. ”Ristiinnaulittu” ihminen täyttää edelleen, mutta nyt täysin tietoisena ja omistautuneena, velvollisuutensa aineen maailmassa lähimmäistensä hyväksi, muttei sen enempää. Hän tuntee maailman, muttei enää salli itseään vangittavan. Hänen tietoisuutensa on tasapainoinen, avoin, vilpitön ja valoisa, ja hän tiedostaa koko ajan sisäisen Toisen.

Ristiltä ottamisen vaiheessa karkean ja hienon erosta on tullut lopullinen. Fyysisen ruumiin ja ylösnousemusruumiin eroa valmisteltiin jo Getsemanen puutarhassa. Ylösnousemusaamuna, viikon ensimmäisenä päivänä, Maria Magdalena ja kaksi muuta naista huomaavat, että kivi on vieritetty haudan suulta. Hauta sijaitsee *Joosef Arimatealaisen puutarhassa*. Joosef Arimatealainen symboloi ihmistä, joka on rakentanut sisälleen henkisen temppelin ja muovannut maljan, johon hän voi kerätä Kristuksen veren. Hänen puutarhansa on hänen mikrokosmoksensa, joka on vapautunut aineen maailman vankeudesta.

Kahdentoista pyhän evankeliumissa kerrotaan:

Sapatin päätyttyä, viikon ensimmäisen päivän valjetessa, Maria Magdalena tuli haudalle mukanaan valmistamansa yrtit. Hänen kanssaan tuli myös muita.

Kulkiessaan he puhuivat keskenään: ”Kuka vierittää kiven haudan oven edestä?” Sillä kivi oli suuri.

Kun he tulivat paikalle ja katsoivat, he huomasivat, että kivi oli vieritetty pois. Ja katso, tapahtui voimakas maanjäristys, ja Herran enkeli laskeutui taivaasta ja vieritti kiven ovelta ja istuutui sille. Hänen kasvonsa olivat kuin salama ja vaatteensa valkeat kuin lumi. Häntä peljättyen vartijat vapisivat ja muuttuivat ikään kuin kuolleiksi.

Enkeli vastasi ja sanoi naisille: ”Älkää pelätkö, sillä tiedän teidän etsivän ristiinnaulittua Jeesusta. Hän ei ole täällä, koska hän on noussut ylös kuolleista. Ja katso, hän on mennyt teidän edeltänne Galileaan. Siellä tapaatte hänet. Katso, olen kertonut tämän teille.”

He menivät hautaan eivätkä löytäneet Jeesuksen ruumista. Sitten Maria juoksi Simon Pietarin ja toisen opetuslapsen, sen jota Jeesus rakasti, luo ja kertoi heille: ”Herra on viety haudasta enkä tiedä, mihin hänet on pantu.”

He juoksivat takaisin haudalle, katsoivat sisään ja näkivät pellavaiset käärinliinat ja liinan, joka oli ollut hänen päänsä ympärillä, erillään käärinliinoista, taiteltuna omaan paikkaansa.

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 84: 1-7)

Jouluyönä viisisakarainen tähti, pentagrammi, loistaa syntymäluolan yllä lupauksena tulevasta vapautuneesta ja voittamattomasta Ihmisestä. Lapsi makaa kapaloituna luolassa. Ylösnousemusaamuna lupaus toteutuu: ”kapalot” jäävät jäljelle, kun uusi ihminen on vapautunut luonnollisen olentonsa haudasta. Hauta on tyhjä.

Kristusmysteeri kuitenkin jatkuu. Ylösnousemusruumis pysyy mahdollisimman pitkään kiinnittyneenä sielun oppilaan fyysiseen ruumiiseen viidestä kohdasta: yksi kohta on päässä, kaksi kämmenissä, kaksi jaloissa. Yhdessä nämä stigmat muodostavat säteilevän pentagrammin. Vastaavasti kuin Jeesuksen syntymä ei ole ainutkertainen historiallinen tapahtuma, myöskään ylösnousemus ei ole tiettyyn aikaan ja tiettyyn henkilöön sidottu ainutkertainen tapahtuma ihmiskunnan historiassa, vaan kumpikin toteutuu ihmisessä hänen ollessaan kypsä siihen.

Ylösnousemus, pääsy luvattuun maahan Egyptistä lähdön jälkeen, on jatkunut tuhansia vuosia. Ylösnousemus tarkoittaa kynnyksen ylittämistä, pääsiäistä, todellista pois pääsemistä, niin kuin juhlan nimikin sanoo. Koska kaikki on yhteydessä

kaikkeen näkymättömin langoin, ylösnousemusta ei todellakaan ole tarkoitettu vain yhdelle ihmiselle vaan koko ihmiskunnalle ja maapallolle.

Jokainen ihminen, joka rakentaa sisälleen sieluruumiin, on Joosef Arimatealainen, sielunsa palvelija, joka edistää suoraan ja konkreettisesti maailman ja ihmiskunnan ylösnousemusta. Ihmiskunnan palveleminen kohoaa täysin uuteen ulottuvuuteen, sisäisen valtakunnan näkymättömään ulottuvuuteen.

Menneisyyttä tutkimalla ylösnousemus ei kuitenkaan tule lähemmäksi, sillä se toteutuu aina nykyajassa, ei menneisyydessä, jota opiskellaan. Jos jäämme tutkimaan menneisyyttä, olemme tekemisissä epäjumalankuviemme kanssa. Ne ovat sitkeitä mielikuvia, jotka on peritty ulkonaisesta kristillisyydestä ja/tai perheen traditioista. Ylösnousemus on aina jatkuvaa. Lukija mahdollisesti tunnistaa, että jotakin tästä on jo hänen sisällään, kun hän lukee tai kuulee aiheesta. Tuo ”jo oleva” on ensikäden tietoa, Gnosista.

Ylösnousemus on vaihe ihmiskunnan kehityksessä. Se on kuin uusi ilmakehä tai uusi todellisuus meistä jokaisen ympärillä. Hengitämme sitä sisäämme joka ainoa päivä. Se on ollut olemassa käsittämättömän kauan, ja pysyy olemassa, koska se kuuluu ihmiselle. Se on ehdottomasti yhtä ihmisen kanssa, ja läsnä huomenna ja tänään. Ylösnousemusta voidaan luonnehtia sanoilla odotuksentäyteinen, loistokas, puhdas, selkeä, inhimillinen. Ihmiskunta pystyy kohoamaan siihen. Juuri tänään sitä voi maistaa ja sen voi kokea.

Sitä ei opeteta koulussa eikä kursseilla. Se kuuluu aamunsarastukseen, ympäröiviin, eläviin eettereihin, eettereihin, joita hengitämme elääksemme. Ylösnousemus merkitsee itse kullekin oikeutta elää, se on syntymäoikeutemme. Raamatun mukaan *koko luomakunta odottaa hartaasti kaivaten Jumalan poikien ilmestystä*, toisin sanoen ylösnousemusta. Silloin kun tunnistat tämän pirstahtelevalle elämän, lupauksen, joka läpäisee olemuksesi saaden jokaisen solun värähtelemään omassa valossaan, ei vielä ole tapahtunut mitään...

...muuta kuin se, että olet saanut aavistuksen elämän taustalla vaikuttavasta perimmäisestä syystä. Se on kuin ensimmäinen siemaus, esimaku todellisesta elävästä Gnosiksesta. Ensimmäinen siemaus lupaa enemmän.

Kukaan ei voi pysäyttää sinua, jos haluat maistaa todellista elämää. Kukaan ei voi estää sinua avaamasta portteja ihmeelle. Kukaan ei voi estää sinua vierittämästä pois kiveä, jonka taakse suuruuden ihminen on haudattu. Heti kun sisäinen sielu haluaa vapautua kalliohaudastaan, luonto ei voi pidätellä sitä.

Ihmiskunta on olemassa nimenomaan ylösnousemusta varten. Tämä on olennaisinta ihmisessä. Se tuo hänen elämänsä loiston, voiman ja sisäisen rohkeuden. Jokaisen tulee kuitenkin etsiä ja haluta sitä itse. Uudistuksen ilmakehä on alati olemassa, se on ihmisen syntymäoikeus. Joskus saat maistaa sitä, ja tuo kokemus on kuin keväinen aamu pääsiäisen aikoihin, raikas, virkistävä, pidäteltyä elämää värähtelevä. Se on lupaus, jonka tunnet sisäisenä kokemuksena, sisäisenä tietona, Gnosiksena.

Opettakaa rakkauden pyhää lakia, jonka olen välittänyt teille.

Kahdentoista pyhän evankeliumi 87:7

Kertomus

Pääsiäissunnuntai

JEESUS ILMESTYY TEMPPELISSÄ JA KAHDELLETOISTA

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUVUT 86 JA 87

Sinä samana päivänä temppeliuhrien toimittamisen aikaan karjan ja lintujen kaupustelijoiden keskelle ilmaantui joku pukeutuneena vaatteeseen, yhtä kirkkaaseen kuin valo, ja hänen kädessään oli ruoska, jossa oli seitsemän nyöriä. Hänet nähdessään myyjät ja ostajat pakenivat kauhuissaan. Jotkut heistä kaatuivat maahan kuin kuolleina, sillä he muistivat Jeesuksen ennen kuolemaansa ajaneen heidät samalla tavalla pois temppelistä. Jotkut julistivat nähneensä aaveen, toiset sanoivat, että olivat nähneet ristiinnaulitun ja että hän oli noussut kuolleista. Uhraus lopetettiin temppelissä siltä päivältä, sillä kaikki pelkäsivät, eikä kukaan halunnut myydä eikä ostaa mitään, ja kaiken kukkuraksi he päästivät uhrieläimet vapaiksi.

Papit ja vanhimmat antoivat levittää selostusta, jonka mukaan tämän nähneet olivat juovuksissa eivätkä todellisuudessa olleet nähneet mitään. Monet kuitenkin vakuuttivat nähneensä hänet omin silmin ja tunteneensa ruoskan selässään pystymättä vastustamaan. Kun jotkut rohkeimmat heistä ojensivat käsiään, he eivät pystyneet tarttumaan näkemäänsä hahmoon eivätkä ruoskaan, joka heitä rankaisi. Siitä lähtien he uskoivat Jeesukseen ja siihen että Jumala oli hänet lähettänyt vapauttamaan sorretut ja kahlitut. He kokivat kääntymyksen eivätkä enää käyttäytyneet sopimattomasti.

Hän ilmestyi rakkaudessaan ja armossaan myös muille, paransi heidät kosketuksellaan ja vapautti heidät vainoajan käsistä. Hänestä kerrottiin monia samankaltaisia asioita, ja moni sanoi: ”Totisesti, Valtakunta on tullut.”

Myös jotkut kuolleet, jotka nousivat kuolleista hetkellä, jolloin Jeesus nousi kuolleista, ilmestyivät. Monet näkivät heidät pyhässä kaupungissa, ja pahat valtasi suunnaton pelko, mutta valo ja ilo tuli oikeamielisten sydämiin.

Jeesus ilmestyy kahdelletoista

Viikon ensimmäisen päivän iltana, kun opetuslapset olivat kokoontuneet suljet-
tujen ovien taakse juutalaisten pelossa, Jeesus tuli ja seiso i heidän keskellään ja
sanoi heille: ”Rauha teille.” He kuitenkin pelästyivät ja luulivat näkevänsä aaveen.
Hän sanoi heille: ”Katsokaa, minä se olen, sellaisena kuin olette minut aiemmin
nähneet. Henki voi tosiaankin ilmestyä lihana ja luina, kuten näette minun nyt
tekevän. Katsokaa käsiäni ja jalkojani, koskekaa ja nähkää.”

Näin puhuessaan hän näytti heille kätensä ja sydämensä. Opetuslapset ilahtuivat
Herran nähdessään. Sillä Tuomas, opetuslapsi, jota kutsuttiin Didymokseksi, oli
sanonut heille: ”En usko ellen näe naulanjälkiä hänen käsissään ja saa työntää
sormeani hänen sydämeensä.” Nyt hän sanoi Tuomakselle: ”Katso käsiäni, sydän-
täni ja jalkojani. Ojenna kätesi tänne äläkä ole uskoton vaan usko.” Tuomas vasta-
si ja sanoi hänelle: ”Herrani ja Jumalani!” Ja Jeesus sanoi hänelle: ”Tuomas, koska
näit minut, uskoit. Siunattuja ovat ne, jotka eivät ole nähneet ja silti uskovat.”

Sitten Jeesus sanoi heille uudestaan: ”Rauha teille. Niin kuin Abba Amma on lä-
hettänyt minut, minä lähetän teidät.” Tämän sanoessaan hän puhalsi heidän
päällensä ja sanoi heille: ”Ottakaa vastaan Pyhä Henki. Saarnatkaa evankeliu-
mia ja julistakaa kaikille kansoille ihmisen pojan ylösnousemusta. Opettakaa
teille antamaani pyhää rakkaudenlakia. Jokainen, joka luopuu sopimattomasta
käytöksestään, saa synnit anteeksi, mutta kukaan, joka jatkaa syntejään, ei saa
syntejään anteeksi.

Kastakaa ne, jotka uskovat ja katuva t, siunatkaa ja voidelkaa heidät. Antakaa heil-
le puhtaat lahjat maan hedelmistä, jotka annoin teille muistoksi itsestäni. Katso,
annoin ruumiini ja vereni uhrattaviksi ristillä maailman pelastamiseksi synniltä
rakkautta vastaan ja menneisyyden veriuhreilta ja juhlilta. Te olette tarjoava Elä-
män Leipää ja Pelastuksen Viiniä puhtaan suitsutusuhrin kanssa, niin kuin mi-
nusta on kirjoitettu. Ja te olette syövä ja juova niitä sen muistoksi, että olen va-
pauttanut kaikki minuun uskovat esi-isien vanhasta orjuudesta.

Sillä he tekivät vatsastaan jumalan, uhrasivat jumalalleen maan viattomia luon-
tokappaleita, sen sijaan että olisivat uhranneet oman sisäisen lihallisen luonton-
sa. He söivät niiden lihaa ja joivat niiden verta omaksi turmelukseksi, tuho-
sivat niiden ruumiit ja lyhensivät niiden elämää niin kuin pakanat, jotka eivät

tunteneet totuutta, tai niin kuin ne, jotka kyllä tunsivat totuuden, mutta muuttivat sen valheeksi.

Samaan tapaan kuin minä lähetän teidät, lähettäkää te muita minun nimessäni.”

Ja hän pani kätensä heidän päälleen. Apostolien tavoin hän vihki profeetat, evankelistat ja paimenet pyhään pappeuteen. Sitten hän laittoi kätensä niiden päälle, jotka valittiin diakoneiksi, yhden kullekin nelinkertaiselle kahdelletoista.

Heidät valittiin universaalin kirkon hallintoon ja johtoon, jotta kaikki tulisivat täydellisiksi omalla paikallaan Kristuksen ruumiin ykseydessä.

Kultaisen Ruusuristin kirjallisuutta suomeksi

Kirjatilaukset: www.kultainenruusuristi.fi/kirjakauppa

Jan van Rijckenborgh:

Avaruus ei ole tyhjä, ISBN 9789067324786

Kristillinen vihkimysmysteeri – Dei Gloria Intacta, ISBN 9789067323765

Nykyajan Ruusuristin perusfilosofia, ISBN 9067322288

Tuleva Uusi Ihminen, ISBN 9789067323437

Kristian Ruusuristin alkemialliset häät 1, ISBN 9789067326971

Egyptiläinen Alku-Gnosis 1, ISBN 9789067326988

Pistis Sofian gnostiset mysteerit, ISBN 9789067327046

Tiedon Valo tänään, ISBN 9789067325134

Jan van Rijckenborgh ja Catharose de Petri:

Suuri mullistus, ISBN 9789067324762

Kiinalainen Gnosis – Dao De Jingin kommentaari, ISBN 9789067324625

Ilmaiset kirjat: www.kultainenruusuristi.fi/ilmaiset/

André de Boer ja Tanja Rozema

Henkinen pääsiäinen

Kultaisen Ruusuristin Kansainvälinen Hengenkoulu

Lectorium Rosicrucianum

Ulvilantie 27b, 00350 Helsinki

info@kultainenruusuristi.fi

www.kultainenruusuristi.fi

Seuraa meitä

[Facebook](#)

[Instagram](#)

[YouTube](#)

[X - Twitter](#)

Kansainväliset sivumme

[Golden Rosycross](#)

[Golden Rosycross Nordic](#)

[Online-lehti Logon](#)

Tilaa ilmaiseksi

[Matka sisimpään -tutustumispaketti](#)

[Kultaisen Ruusuristin uutiskirjeet](#)